

Colofon

Totstandkoming

Initiatiefnemer voor het 50-jarig jubileumboek is Jan Rovers, lid sinds 1972. Hij heeft diverse gesprekken gevoerd met vele leden en oud-leden.

Dat gecombineerd met zijn eigen herinneringen en beleving aan zijn bijna 50-jarig lidmaatschap heeft geleid tot deze jubileumuitgave. Daarnaast hebben diverse leden vanuit hun betrokkenheid bij en activiteiten voor de vereniging ook hun verhalen opgeschreven.

Met medewerking van

Jan Wieggers; Leo van de Boom, Riet Senhorst, Bennie Beekman Arie van Gameren, Thea Tabor, Henk van de Waarsenburg, Ton en Wilhelmine Witjes, André de Graaf, Joyce de Kleijn, Erna Scheers, Vera Sas, Frans Sas, Ymke Janse, Henny Hendriks, Arnold Jansen, Ron Fontein en Harold van den Boom, Willem Sijbrand, Peter Wanders, Martijn van Straaten, Chris Heil, Paul van der Zee, Klaas Visser, Roelina Dijk.

Redactie en vormgeving

Roelina Dijk

Druk en afwerking

HAMI drukkers
Paardenmarkt 2
6981 AL Doesburg

Eindverantwoording

Bestuur WSV Giesbeek

Inhoudsopgave

Colofon	2
Totstandkoming.....	2
Met medewerking van.....	2
Redactie en vormgeving	2
Druk en afwerking	2
Eindverantwoording	2
WSV Giesbeek 50 jaar op koers	7
WSV Giesbeek: de eerste 30 jaar	9
Ontwikkeling Rhederlaag.....	9
Oprichting WSV Giesbeek.....	9
Bouw en ingebruikname aanlegsteiger	10
De Moby Dick, 't Olde Ruum en het Spijkerkwartier.....	10
De eerste havenmeesters.....	11
Drankgelag.....	12
Uitbreiding haven	12
De eerste zeilwedstrijden en motorbootactiviteiten	13
Bekendmaking jaarprijzen	15
In het Olde Ruum.....	15
De boegspriet van Jan Senhorst	15
De eerste surfers	17
Surfles aan blinden	17
Bandleider Espresso en oud-secretaris Beekman	18
Tienjarig bestaan	18
Aankoop meerpalen voor de nieuwe haven	19
Calamiteiten.....	19
Het voelt zo intens heerlijk om helemaal vrij te zijn.....	20
Sponsors.....	22
De Compagnie!.....	23
De visie van Jan: voorzitters en bestuursleden door de jaren heen.....	25
Jan Senhorst.....	25
Pé Wiltjer	26
Ton Tabor.....	27
Jan Storm van 's Gravenzande.....	27
Fred van Nus	28
En andere bestuursleden en actieve leden	28
André de Graaf	30

De toekomst: zonder vrijwilligers geen vereniging.....	30
Over de havenmeesters en kantinebeheerders	33
Havenmeesters door de jaren heen.....	33
Kantinebeheerders door de jaren heen	33
De Boerenkoolcommissie	35
Opmerkelijke zaken van de afgelopen 10 jaar.....	37
Modernisering en uitbreiding	37
Traditionele activiteiten gestopt	37
Administratieve keuzes	38
Eredivisie Zeilen: team Giesbeek.....	38
Nieuwe pachtovereenkomst	39
Zorgelijke waterstand.....	39
Opmerkelijke mensen	39
Havenmeesters die gingen, kwamen en weer gingen en weer kwamen	40
Beheerders clubhuis Ruumzicht.....	40
Wedstrijdzeilen in het 11e lustrum.....	41
Startautomaat	41
Wedstrijdzeilen in Giesbeek.....	42
Kampioenen	43
De Watersportkampen	44
De Motorbootclub	45
Hemelvaartstocht.....	45
Zustervereniging WSCKL.....	45
Najaarstocht	46
Puzzeltocht	46
De Kielbootsectie, een leuk onderdeel van WSV Giesbeek.....	47
Het Eredivisie Zeilen.....	48
Start van het Eredivisie Zeilen	48
Ontwikkelingen bij WSV Giesbeek	48
Sponsors.....	48
Behaalde successen.....	49
Succesvol format en grootste zeilervaring.....	49
De toekomst	49
Een beetje spannend, maar zo lekker!	50
Zwembadles??.....	50
De Combi-Oost	51
De Laser Pico	51
Gevecht met de wind	51

Mijn eerste ervaring als vrijwilliger bij Sailability.....	52
De Ruumsingers, het schipperskoor	53
Dan sluit ik af met een droom.....	55
Adverteerders.....	57

WSV Giesbeek 50 jaar op koers

Voorwoord door Andre de Graaf

Dames en heren,

Met de slogan '[WSV Giesbeek 50 jaar op koers](#)' gaan we het 50-jarig jubileum van onze vereniging vieren.

50 Jaar is een mijlpaal in het bestaan van onze vereniging, een moment om achterom kijkend, starend in het kielzog van het verleden, te mijmeren over hoe het was. Dit boekje helpt u hierbij een beetje.

Zonder compleet te kunnen zijn geeft dit boekje een indruk van onze vereniging de afgelopen 50 jaar en vooral van de mensen die hun stempel hebben gedrukt op deze 50 jaar [Watersportvereniging Giesbeek](#).

Het boekje is gemaakt door mensen met veel historie die op hun beurt weer veel gesprekken hebben gevoerd met mensen met een historie binnen onze vereniging. Heel veel dank hier voor.

Vele van onze huidige volwassen leden kijken terug op goede herinneringen uit hun jeugd waardoor ze altijd lid zijn gebleven of opnieuw lid zijn geworden. Onze vereniging heeft niet alleen een geschiedenis van 50 jaar maar ook een toekomst. Een toekomst die we vorm moeten gaan geven. Hierbij is het cliché 'wie de jeugd heeft, heeft de toekomst' een belangrijk uitgangspunt. Extra aandacht wordt gegeven aan activiteiten voor de jeugd. Er zijn plannen om met de jeugd 'low budget' boten te gaan bouwen.

Ook gaan we op andere vlakken met de tijd mee door in te spelen op de wensen van de moderne watersporter. Denk hierbij aan verhuur van boten of het geven van

lezingen en of korte cursussen op het gebied van elektrisch- of hybriden varen, moderne navigatiemiddelen, enzovoort.

In dit stukje heb ik het over ons en wij als het over de vereniging gaat. Wij zijn de vereniging, wij doen dingen voor ons. Een vereniging is van en voor leden. Toekomst is er alleen als we hier met elkaar invulling aan geven.

Ik wens u veel leesplezier en mooie herinneringen toe.

Een morgen op kantoor met collega Henk Meurkes (1969)

Door Ben Harmsen, uit het 25-jarig jubileumboek

Maandagmorgen/ Leden werving

"Morgen Ben" "Morgen Henk" "Ben, ben jij bent ook lid van onze watersportvereniging" "???? Hoe lid ??? Ik lid?? Welke vereniging?" "Nou, we hebben vrijdagavond W.S.V. Giesbeek opgericht. We waren met 16 man en we hebben minstens 25 leden nodig om een startsubsidie van f. 500,- te kunnen krijgen. Jij bent een boot aan het bouwen, dus ik heb jou lid gemaakt. Trouwens, Smeets heeft drie schippers lid gemaakt, die weten het zelf ook niet, want ze komen pas het eind van de week in Giesbeek".

Dinsdagmorgen / werkoverleg

"Morgen Henk" "Morgen Ben. We gaan zaterdag steigers bouwen; jij krijgt ook een ligplaats. Je moet je kist met gereedschap meenemen en een boterham voor tussen de middag". " Hoe laat beginnen we??? En stoppen? Je weet trouwens niet eens of ik wel kan". "Iedereen komt, we beginnen niet zo vroeg, half acht is iedereen bij de Bahrse Pol. Om vijf uur stoppen we en drinken een glaasje wijn. Jan brengt eigengemaakte wijn mee, dan ben je nog voor zes uur thuis, 't wordt hartstikke gezellig.

Vrijdagmiddag / Incasso

"Ben." "Ja?" " Gradus Wiegers, die ken je denk ik nog niet, maar dat is onze penningmeester." "Dan zie ik die zaterdag wel". "Nee eh, jawel, maar je moet wel je portemonnee meenemen voor de contributie; we hebben wel een hoop materiaal gebietst, maar zullen misschien ook wel zelf wat moeten aanschaffen. Dus moet Gradus geld in kas hebben"!

WSV Giesbeek: de eerste 30 jaar

Door Jan Roverts

Na de crisis in de 30-er jaren, de oorlog en de naoorlogse ellende leefde Nederland weer op. Er was weer volop werk, vermaak en er kwam ruimte voor hobby's waaronder bootjes. Het verkeer groeide en er moesten meer en betere verkeerswegen worden aangelegd. Ook de rivieren moesten beter bevaarbaar gemaakt worden, zo ook de IJssel. Die was vaak te ondiep en te bochtig, zeker voor de grotere schepen boven de 1.000 ton.

Er werd een snelweg gepland van Arnhem naar Zutphen. Daarvoor moest de IJssel worden verlegd en moesten de bochten bij Giesbeek, Rheden en Doesburg worden weggehaald. Daardoor moesten ook stuwen in de Rijn worden geplaatst om voldoende water door de IJssel te laten stromen.

Zo geschiedde in de zestiger jaren. Ook werd in die periode een nieuwe sluis in Dieren gemaakt voor het beter bevaarbaar maken van het Apeldoorns kanaal, dat achteraf gezien zinloos was. Er zijn na de opening slechts 10 schepen doorgevaren. Het kanaal was te ondiep en te smal.

Ontwikkeling Rhederlaag

Daarna begon men met de afsluiting van de IJssel bij de camping in Lathum en lag Giesbeek niet meer aan de stromende rivier. Bij camping De Veerstal kon je nog op de IJssel komen. Daar kwamen ook de zandzuigers naar binnen. De plannen voor het Rhederlaag werden steeds duidelijker. Jan Wieggers, toen schipper van de Gerardus Majella, dat later het Olde Ruum werd, stopte als schipper met varen en kreeg een baan bij de het zandwinningsbedrijf De Kaliwaal. Dat bedrijf begon met het ontzanden van het Rhederlaag.

Verenigingsrecht in 1970

Door Jan Senhorst, uit het 25-jarig jubileumboek

WSV Giesbeek kreeg het verenigingsrecht in 1970 door de goedkeuring van de statuten bij koninklijk besluit d.d. 29 april 1970 nr 62. Dit moest in die tijd in de staatscourant vermeld worden. Daarnaast was ook het huishoudelijk reglement opgesteld en vastgesteld in de ledenvergadering van 6 januari 1970. In 1971 werd de vereniging toegelaten als lid van het KNWV.

Verenigingstenue

Vermeldingswaard is artikel 31 welke als volgt luidt: "Het verenigingstenue bestaat uit een blauwe broek en een wit shirt. Op dit shirt wordt het verenigingseembleem, overeenkomstig dat in de verenigingsvlag met een diameter van 8 cm gedragen. Heren dragen dit embleem in het midden, dames links op de borst. Bij dit tenue worden witte gymnastiekschoenen en witte sokken gedragen".

Oprichting WSV Giesbeek

Uiteindelijk in Giesbeek, waar men iedereen van haver tot gort kent, kwamen meerdere in watersport geïnteresseerde mensen bij elkaar. Het waren de volgende personen: Jan Senhorst, Eduard Smeets, Gerardus Wieggers, Teun Roelofs, Henk Meurkes en Jan Wieggers. Zij richtten de WSV Giesbeek op, op 5 november 1969 in café De Molen in Giesbeek en vormden het bestuur.

De heer Smeets, toenmalig hoofd van de basisschool was bij de gemeente geweest en daar vond men het een goede zaak. Er werd een startsubsidie toegezegd. Op de eerste vergadering kon Smeets 16 aanwezigen welkom heten. Het bestuur kwam al snel in contact met de heer Feijen, eigenaar van de pannenfabriek en nu erelid van de vereniging. Deze zei in de vergadering zijn medewerking toe en stelde een stuk oever ter beschikking.

Na het ontvangen van de startsubsidie van de gemeente werden het huishoudelijk reglement en de statuten ontworpen. De volgende bestuursfuncties werden daarna verdeeld: Jan Senhorst werd voorzitter, Eduard Smeets secretaris, Gerardus Wiegers penningmeester, Theo Roelofs steigercommissaris en Jan Wiegers ook steigercommissaris.

Bouw en ingebruikname aanlegsteiger

Na het samenstellen van het bestuur werd de technische commissie gevormd met Leo van den Boom, Henk Meurkes en Jan Wiegers. Er werd besloten een aanlegsteiger te maken voor 20 boten. Na de oprichtingsvergadering gingen verschillende leden op zoek naar steigermateriaal.

Bij Theo van Aalst, machinist van het poldergemaal, werden azobé-balken gevonden. Die konden ze goed gebruiken. Ze kregen toestemming om ze op te halen, als het maar in het donker gebeurde. Timmerman Gores en Van den Boom zouden de azobé-balken met stompe cirkelzagen op maat zagen. In Doesburg vonden ze afgedankte pallets en overal werden afgedankte olievaten op de kop getikt. Bij de steenfabriek De Bahrse Pol werden van al deze materialen steigers gebouwd.

De Moby Dick, 't Olde Ruum en het Spijkerkwartier

Met de Moby Dick, de boot van Meurkes en Henk Roelofs werd de hele steiger naar de pannenfabriek gesleept en met ankers vastgelegd. Het jaar werd afgesloten met een batig saldo van f. 29,01. Op 16 mei 1970 werd de steiger officieel in gebruik genomen door burgemeester Geurts.

Opening jacht-
haven op 16
mei 1970.
We zien v.l.n.r.:
Jan Senhorst,
Anton Gielink,
Teun Roelofs,
burgemeester
Geurts, Miep
Naaldenberg,
wethouder
Reinder
Wiegers,
mevr.
Wilderom,
dhr. Wilderom,
Wim
Naaldenberg.

Steeds meer nieuwe leden meldden zich aan en uitbreiding van de haven werd nodig. Jan Wieggers wilde zijn schip de Gerardus Majella verkopen voor ongeveer f. 15.000,- gulden. Ook was er een welgestelde booteigenaar van een groot groen jacht, de Rosetta, die de aanschafprijs van het schip van Wieggers wilde financieren in ruil voor 10 jaar liggeld voor zijn boot. De Gerardus Majella werd stevig verankerd en verbonden met het reeds aangelegde steiger en in gebruik genomen als kantineschip genaamd 't Olde Ruum. Hiervoor werd het scheepsruim ingericht. De stuurhut werd de bestuurs- en vergaderruimte.

De steigers werden uitgebreid met behulp van oude houten telefoonpalen en de nodige pallets. De algemene benaming voor het steiger werd 'Het Spijkerkwartier'. Van een oude bouwlift werd door leden, bij Van den Boom, een loopbrug gemaakt van de wal naar het kantineschip.

In het ruim werd door leden een bar gebouwd, tafels en stoelen neergezet, de nodige nostalgische versieringen aangebracht en toiletten bij de ingang gemaakt. Want zeker in Giesbeek horen varen en drank bij elkaar. In het voorste gedeelte werd een paar jaar later een surfberging gemaakt. Alles bij elkaar werd het een multifunctioneel en een zeer gezellig geheel.

De eerste havenmeesters

Jan Wieggers werd de eerste havenmeester en steigerbouwer, zijn vrouw Dora ging de kantine beheren. De eerste 2 jaar deden zij veel te veel. Jan had zijn 'gewone' werk, maar 's avonds en in het weekend deed hij de haven, stuurde hij de steigerbouw aan en hielp zijn vrouw in de kantine. Ook deden ze de ledenadministratie erbij.

Na twee jaar traden zij terug. Na zijn pensionering, vele jaren later, gaf Jan touwknooples en werd hij enthousiast lid van de Ruumsingers. Daar zingt hij, tot op de dag van vandaag, het hoogste lied. Aanstaaende november viert hij ook zijn 50-jarig jubileum. Jan, bedankt voor je inzet!

Daarna werd Tonnie Witjes havenmeester. Samen met zijn vrouw Wilhelmine runden zij de kantine. Wilhelmine deed ook de administratie voor de vereniging.

Er werden veel sterke verhalen verteld, relatieproblemen besproken en ook huwelijken zijn daar in de loop der jaren tot stand gekomen. Ook de eerste jaarfeesten van het verenigingsbestaan zijn daar gehouden.

Drankgelag

Toen ik zelf lid werd in 1972, 30 jaar oud, dronk ik niet, kon er ook slecht tegen, maar heb op de plas en in kantine met veel oefenen en overgeven toch een klein beetje drank leren verwerken. Ik kan niet in de buurt komen van het Giese gemiddelde, maar uiteindelijk toch geslaagd voor de beginnerscursus.

Avondtocht

Door H.I. Storie, uit 25-jarig jubileumboek

De eerste vaarcursusavondtocht vond plaats op een zaterdagavond in het najaar van 1971. Het was donker en hoogwater. We vertrokken rond 8 uur uit Giesbeek met aan boord ± 10 leden van WSV Giesbeek richting Nijmegen. Maar vanwege het hoge water op de Waal stonden de kribben onder water.

Daar we toen nog geen radar hadden, zijn we niet verder gegaan dan Millingen a.d. Rijn. Om 12 uur 's nachts waren we een ervaring rijker en met een hoop goede zin, terug in de haven van Giesbeek. En zo is de eerste "Avondtocht" toen gemaakt, die nu nog elk jaar in de herfst gevaren wordt.

Uitbreiding haven

In het voorjaar van 1971 kregen we veel aanmeldingen van nieuwe leden. Met de jachthaven voor ogen die we toen hadden, wilden we een constructie die daar inpaste voor de uitbreiding.

Bij WSV Jason in Arnhem werd gebruik gemaakt van stalen buizen voor de steigers. Onze constructeur, het latere bestuurslid, Ben Harmsen, ging met dat idee aan de slag. Na veel reken- en tekenwerk kwam hij met een voorstel. Uit standaard plaatmateriaal van 1220 mm breed, werden ronde drijvers gewalst van 6 tot 8 meter lengte. Bij Van De Til, constructiebedrijf in Velp, werden de pijpen gelast en de beugels gemonteerd. De eerste 100 meter kostte f. 36.000. Om een en ander te financieren werd in maart 1971 gevraagd om in te tekenen op een lening tegen 6%. Hierop werd tijdens de vergadering f. 19.000 toegezegd.

De opening van de nieuwe steiger door de burgemeester verliep volgens plan en in het aangepaste Olde Ruum, zoals het kantineschip in de loop der tijd werd genoemd, werd er een glaasje op gedronken. De vereniging was 60 ligplaatsen rijker en de steiger doet nog steeds dienst als steiger E en F.

De eerste zeilwedstrijden en motorbootactiviteiten

We hebben jaren bij het Zwarte Schaar gezeild en gevaren na het maken van de dam in de IJssel bij Doesburg bij het huidige Rotra-overslagbedrijf. De watersport zat toen ook al bij de haven in de Oude IJssel in Doesburg. Daar hielden we ook zeilwedstrijden.

De eerste zeilwedstrijden vonden plaats in 1970 en in het najaar deden er reeds 70 deelnemers mee. De wedstrijdbaan vereiste de nodige improvisatie, omdat het vaarwater zeer beperkt was en er eigenlijk nog geen sprake was van een plas.

De baan liep langs de haven in de oude riviertak, ging vervolgens door een doorvaart naar de plas in wording, dan weer door een doorvaart naar de oude riviertak en tenslotte weer naar de haven. Door het smalle vaarwater werd er in die tijd in ieder geval goed geleerd hoe je moest kruisen.

In 1972 werd er gestart met motorbootactiviteiten onder leiding van Jan Donkelaar, Wim Naaldenberg en Ton Rebers.

In 1973 werd door Wim Naaldenberg en Jan Donkelaar gestart met de zeilopleiding. In 1975 werden voor de jeugdzeilopleiding vier Optimisten gekocht.

Zo maar wat herinneringen aan de eerste zeil wedstrijden (60-er en 70-er jaren)

Uit het 25-jarig jubileumboek

Bijlandwedstrijden, evenals de G.W.T. op het Zwarte Schaar waren echte sociale happenings. Leden van "Gelre", "de Ank", "De Oude IJssel", "Vada" "Jason" en "Giesbeek" trokken met de Pinksterdagen in de sleep, op eigen kracht, met de trailer, gezamenlijk of op eigen gelegenheid naar de Bijland, een plas bij Lobith.

Hier werd ook tweemaal overnacht in tenten of boten of soms zomaar in het gras maar dit scheen toch wel wat koud te zijn want als je er soms eens "uit" moest van het vele bier. En als je over de dijk ging, zag je dat ze toch wel erg dicht tegen elkaar aan moesten kruipen om warm te blijven.

Op zaterdagavond was er meestal dansen in de plaatselijke kroeg in Herwen. De jongelui kwamen dan na afloop in verschillende stemmingen naar het bivak. Een ploeg kwam al zingend terug naar het kampvuur maar er waren ook meestal diverse relaties in de verdrukking geraakt. De ene helft was dan in diepe tranen en kon geen dag meer verder leven, maar vaak zag je ze de andere dag weer zielsgelukkig met een nieuwe of vaker nog met de oude vlam optrekken.

Net als op de heenvaart werden op de terugvaart veel open bootjes gesleept. Jan met de "Hanneke" had er meestal wel een stuk of 5 aan de lijn. Jan is het type die vooruit wil, vooruit kijkt, en vooruit denkt. Normaal een hele goede eigenschap van hem. Maar deze keer moest er bij Westervoort toch op gewezen worden dat hij een Spanker miste. Terugvarend werd met ongeveer tien minuten vertraging weer aangelijnd.

Ze was niet bang geweest maar had wel erg lang en erg midden op het water gedreven. Ze had zich net uitgedacht om in de boot liggend met de handen de boot wat naar stuurboord te peddelen zodat ze bij de IJsselkop aangekomen in elk geval de IJssel in zou drijven en niet de Rijn.

Bekendmaking jaarprijzen

Ook de jaarlijkse bekendmaking van de jaarprijzen van de verschillende klassen zeilboten was vroeger een happening op het Olde Ruum.

De winnaars werden dan van het voorschip, het water in gejonast met veel publiek op de boot en op de loopbrug die op zoveel mensen niet berekend was, met luid gekraak tot gevolg.

De meesten hadden dan ook al de nodige drank op; het was ieder jaar weer een wonder dat het goed afliep. Van bestuursaansprakelijkheid hadden we toen nog niet gehoord.

In het Olde Ruum

In de kantine waren altijd veel vaste gasten, onder meer de familie Hendrik en Sien Slik uit Dieren. Hij kon vroeger op de Oude IJssel aardig varen met een 16m² en wist veel over de historie van Gelderland. Je had van Houten senior en junior, Spanker-zeilers de Naaldenbergers, een rits Senhorst'en, Poot, Brands, Roelofsen, Witjes en meer.

Vrijdagsavond was het meestal heel gezellig in het Olde Ruum. Eerst de boodschappen voor het weekend uitladen in de boot en dan naar de kantine voor een afzakkertje. Met de muziek op vol volume werd het steeds leuker.

Er was ook een scheepsbel bij de bar. Als je daar aan trok moest je een rondje geven voor de aanwezigen. Leo van de Boom vroeg aan Wilhelmine "Mag ik even bellen voor een kwartje?" (er waren nog geen mobieltjes in die tijd). "Ja hoor" zei Wilhelmine "Ga je gang.", waarna Leo aan de scheepsbel rukte en Wilhelmine in het schip zat voor een rondje. Ze weet het nu nog! Ja, zo ging dat in die tijd. Soms zat het mee en soms ook tegen maar er was ook veel steun en hulpvaardigheid onder elkaar.

De boegspriet van Jan Senhorst

Je had een fanatieke groep platbodemeigenaars die altijd aan het schuren en lakken waren, en dan na afloop het stof wegspoelen in de kantine. Maar als ze meededen met de kajuitzeilboot wedstrijden dan won meestal Jan Senhorst.

Niet omdat hij veel schuurde of schilderde maar vooral omdat Jan niet zo precies was en ook niet bang was voor een deuk. Hij was snel maar ook berucht want hij nam altijd voorrang. Niemand wou Jan zijn boegspriet in zijn boot hebben.

Je had bestuurslid Jansen met zijn motorboot en ook lid van de motorbootcommissie. Hij voer toen al met Kerstmis door Nederland met partner, zoon en hondje en elk jaar met veel motorboten naar het Cabinetje in Zutphen, Wageningen of de Bijland. Ze hielden ook van een flinke slok.

Dat je achter het stuur van een motorboot niet mocht drinken daar had men toen nog nooit van gehoord. Na behouden vaart terug in Giesbeek nog even nakaarten in het Olde Ruum.

Voorloper van het 'Blauwe boekje'

Door Jan Senhorst, uit het 25-jarig jubileumboek

In 1971 werd begonnen met een eigen cluborgaan: de voorloper van het 'blauwe boekje'. De kaft hiervan was getooid met onze wimpel, welke reeds in 1970 was ontworpen.

Hier volgt de verklaring over het ontwerp vermeld in het 'blauwe boekje' van november 1975: "In het ontwerp staat de molen in het middelpunt. Blauwe golven en daarin tegelijk er bovenuit de Giesbeekse molen, de wieken in de stand der vreugde. Vanaf de Muggewaard, de Bahrsche Pol, Wentink en vanuit alle kanten in het meertje staat daar de Giesbeekse molen boven de dijk als een baken, als een symbool van onze vriendschap en van onze vreugde. De watersport brengt vreugde. De wind in de wieken, de wind in de zeilen, de wind in de haren, rondom je schipperspet op de flying bridge van het jacht, zo brengt de wind ons de vreugde en zo neemt de wind onze zorgen mee. Onze clubvlag is een vlag van eendracht, samenwerking en sportiviteit".

De eerste surfers

Rond 1974 kwamen de surfers op het water. Dat werd binnen een paar jaar heel populair. Het was goedkoop en gemakkelijk op het dak van je auto te vervoeren.

Wij hadden onder anderen de dames Jopke Kouwenhoven en Marielle van de Boom en Jan Kruissink, de zonen van familie Donders, Henk van de Waarsenburg, Jan Roverts en Jan Brands, later Spanker-zeiler.

Het was 15 jaar lang heel populair, nu haast niet meer. Jammer, nu is het kitesurfen en nog flitsender vaartuigen voor jonge atleten.

Surfles aan blinden

Nog een ludiek verhaaltje uit de surfperiode. We gaven op een dag surfles aan een groep blinden vanuit het hele land. We waren met 10 leden; een op een om de tien blinden persoonlijk te begeleiden, met hun mee te varen en adviezen te geven. Ze luisterden heel goed en leerden ook snel doordat ze zeer geconcentreerd waren.

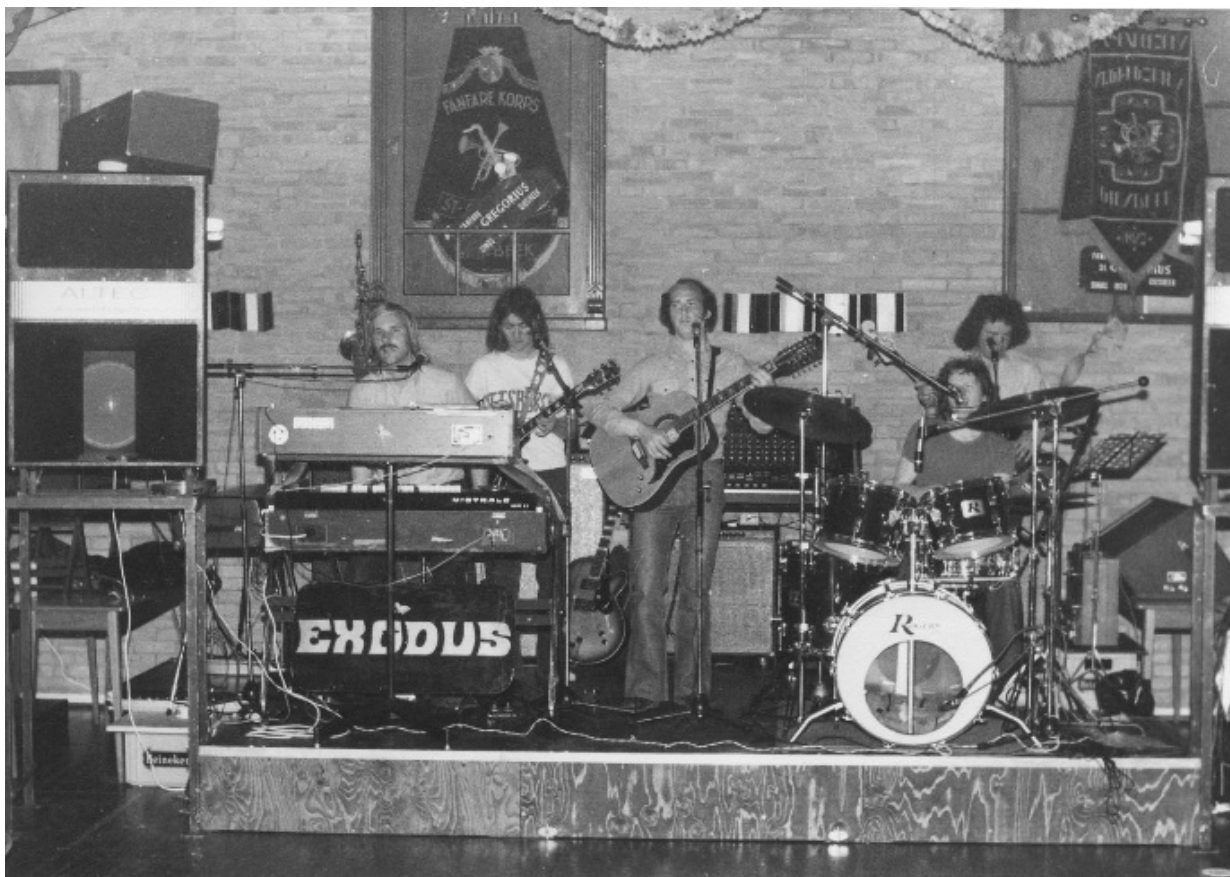
Na een paar uur hielden we pauze op een eiland op het meer. Ik had ook een speedboot bij me en al pratende zei een van de blinden: "Ik zou wel eens een stukje hard willen varen om te weten hoe dat voelt." Ja, Ja. Dat mocht niet op het meer met een maximaal toegestane snelheid van 9 km/u.

Maar vijf minuten later begon hij er weer over. Ik zei: "Je weet dat het niet mag maar het is rustig op de plas. Dus ik wil wel een rondje met je doen onder voorwaarde dat mocht er toch politie opduiken, jij het woord doet en verteld aan de agent wat we aan het doen zijn". Ik dacht als een blinde dat verhaal doet aan een agent dan zal die wel een waarschuwing geven en het daarbij laten. Dus ik met de blinde aan boord en er wilde nog een mee. Geen probleem. Waarop Ruud van Huet uit Giesbeek vroeg: "Jan, heb je je waterski's aan boord? Dan wil ik gelijk wel een rondje skiën."

Zo gezegd, zo gedaan en we vertrokken. Maar na 300 meter zag ik opeens de politiespeedboot achter een ander eiland vandaan komen. Ik zei tegen de blinde: "Nou hebben we een probleem, nu ben jij aan de beurt!" Maar de jongen zat helemaal verstijfd naast me en zei niets. Ik moest stoppen en Ruud zwemmen. De politie kwam langs en zei "Meneer, u bent in overtreding" waarop ik reageerde "Ja, maar mijn buurman zal het u uitleggen." Maar die was verlamd van schrik.

Ik vertelde de agent waarom we het gedaan hadden en dat we surfles gaven aan hun. Dat vond de agent wel mooi waarop hij zei "Omdat jullie zo goed bezig zijn verlaag ik de snelheid van 40 km naar 30 km/uur. Dan hoeft u maar 80 gulden te betalen in plaats van 160 gulden. En u meneer", zei hij tegen Ruud, "u moet als waterskiër 120 gulden betalen want dat mag helemaal niet."

Het was duur maar ik vond het ook erg komisch; Ruud die nat en koud was en moest zwemmen, moest ook nog meer betalen dan ik. We zijn daarna maar verder gegaan met lesgeven en hadden aan het eind van de dag hele mooie resultaten geboekt met de blinde surfers en ook het nodige galgenhumor over het gebeurde.

Bandleider Expresso en oud-secretaris Beekman

Bennie Beekman is jarenlang secretaris geweest maar hij was ook de bandleider van Expresso. Jarenlang traden zij op tijdens de jaarlijkse feestavonden van WSV Giesbeek met populaire gezellige dansmuziek en meezingers. In die tijd waren ook driekwart van de leden aanwezig op een feestavond in het Schop of in zaal Soethof maar nu is daar helaas weinig belangstelling meer voor. Tijden veranderen.

Tienjarig bestaan

Tonnie Witjes vertelde nog een verhaal dat met het 10-jarig bestaan er een brandweerboot uit Nijmegen het feest kwam opluisteren in Giesbeek.

Het was echter hoogwater en hij moest bij Westervoort een deel van de reling afzagen om onder de brug door te komen. Ja, die jongens waren niet voor een gat te vangen in die tijd.

Aankoop meerpalen voor de nieuwe haven

Dan nog even over de aankoop van de meerpalen voor de nieuwe haven. Samen met Ben Harmsen, de houtkenner uit het bestuur, hebben we gezocht waar je voor een leuke prijs lange minimaal 14 m lange palen kon krijgen.

We vonden ze bij Woudt in Wormer NH. Een aannemer in waterwerken had ze uit de grond getrokken bij een verbouwing van de Hembrug in Amsterdam. Ze waren 18 meter lang maar de bovenste paar meters waren verrot.

We wilden ze wel kopen voor 1.000 gulden per stuk inclusief het heien in de grond in vier dagen. We hadden geluk, het heien duurde drie weken door een harde grintlaag op 3 meter diepte. Het was voor rekening van de aannemer en scheelde ons tienduizenden guldens strop!

Calamiteiten

Bij het inladen van de boten ging er ook weleens wat mis. De sleutels vielen in het water of het complete karretje met inhoud donderde van de steiger in het water. Dan werd Hennie Peters, de clubduiker, opgeroepen. Als hij dan het verlorene had gevonden, zwom hij nog even rond om te kijken of er nog meer verloren zaken in de buurt lagen.

Meestal was dat het geval en kwamen er hele pakken bier en blikjes melk en dergelijke boven water. Dat bier werd dan meteen door de toeschouwers getest. Siste het nog na openen, dan werd het ook meteen opgedronken en werd het steeds gezelliger op de steiger. Totdat er zoveel mensen kwamen dat iedereen natte voeten kreeg doordat de steiger onder water zakte.

Introductie zelfwerkzaamheid

Door Jan Senhorst, uit het 25-jarig jubileumboek

Begin jaren 80: zelfwerkzaamheid geïntroduceerd

In het begin van de jaren tachtig waren de activiteiten van het bestuur en ook van de technische commissie vooral gericht op de nieuwe haven. Plannen werden verder uitgewerkt en financiën opzij gezet om een en ander te kunnen financieren. De zelfwerkzaamheid werd weer opgetuigd en het voorstel van het bestuur dat ieder lid verplichtte om een zaterdag te werken werd door de algemene ledenvergadering aangenomen.

Marchien Wiltjer werd bereid gevonden om de leden op te roepen. De technische commissie werd ook uitgebreid om het vele werk gedaan te kunnen krijgen.

De reeds beschikbare geldmiddelen werden gebruikt om onderdelen te laten maken zoals stukken hoofddeiger. Deze zijn in de oude haven nog nuttig gebruikt.

Het voelt zo intens heerlijk om helemaal vrij te zijn

Door Joyce de Kleijn

Zo'n drie jaar geleden zeilde ik voor het eerst met Sailability. Ik had al van een paar kennissen gehoord dat het een leuke ervaring is om in een klein bootje te zeilen. Hiervoor zeilde ik namelijk alleen maar op een grote Tweemast klipper Chartership, een Randmeer of een Catamaran. Dus mijn interesse werd gewekt toen ik hoorde dat de bootjes van Sailability ook met een joystick te besturen zijn. Ik nam contact op met Sailability en zo ben ik drie jaar geleden gestart in een Hansa 303 tweepersoons.

Het was altijd gezellig om met een vrijwilliger samen het water op te gaan en de vrijheid van de wind en het water te ervaren. Als ik in een bootje zit dan vergeet ik dat ik op vaste wal afhankelijk ben van een elektrische rolstoel. Ik laat mijn beperkingen op de steiger achter en dat voelt heerlijk. Op het water ben je net als ieder andere zeiler.

Alleen was de Hansa 303 het nog niet helemaal voor mij. Door mijn fysieke beperkingen kon ik nergens bij. En toen heb ik een jaar later de overstap gemaakt naar een Hansa 2.3 met Servo besturing. De eerste keer alleen in een bootje op het water was reuze spannend. Geen zeilervaring en dan overgeleverd zijn aan de natuurfenomenen.

Waar ben ik aan begonnen dacht ik. Ik wilde zo graag mijn angst voor het schuin gaan met de boot overwinnen. Ik dacht dat als ik alleen zeil, de boot en de touwtjes in eigen handen heb, dat dit dan een stuk makkelijker zou zijn. Toch viel dat reuze tegen. Ik schaamde me er namelijk een beetje voor en daarom bleef ik maar door ploeteren.

Totdat ik ontdekte dat ik het zeilen zo leuk vond dat ik hier echt iets mee moest doen om deze angst te overwinnen. Daarom ging ik me openstellen en vroeg ik om hulp bij de vrijwilligers van Sailability.

Zij wisten mij te laten ervaren dat ik de boot heel goed onder controle heb en dat door veel te oefenen de angst en het vertrouwen vanzelf komt. En dat klopt!

Inmiddels doe ik ook mee aan wedstrijden van de Hansa Klasse Nederland. Het voelt zo intens heerlijk om helemaal vrij te zijn, zelf te kunnen bepalen wat ik doe, welke koers ik vaar en hoe hard ik over het water scheur. Dat kan allemaal dankzij de bereidwilligheid, meedenkendheid en enthousiasme van [de vrijwilligers van Sailability](#).

Dank jullie wel!

Spijkerkwartier¹

Door Nos Talgie, uit het 25-jarig jubileumboek

De fabricage

We worden welkom geheten door ons 'opperhoofd' Jan. Jan legt uit dat de tonnen met waslijndraad onder de regels getrokken moeten worden: dit zijn de dwarsdrijvers. Hierover komen dan de brugdelen Azobé-liggers, waarover een dek van oude plankjes van oude pallets. Spijkers eerst in het vet duwen en dan met een zware hamer slaan, anders kun je in dat harde hout niet spijkeren.

Als dat alles klaar is, wordt alles in de zuivere koolteer gezet. (einde instructie) "Jan, hoe lang en hoe breed moeten de brugdelen?" "Dat zie je toch, de lengte van de plankjes is de breedte en de lengte van het Azobé is ook de lengte van het brugdeel" "Jan, er is geen waslijndraad meer". "Wacht maar even. Dat haal ik thuis wel. Riet klaagt toch al dat ons draad gaat roesten".

Als ik het hele gebeuren naar nu (1994) verplaats, had ons dat zeker een milieuprijs plus subsidie opgeleverd. Geen afval. maar wel hergebruik van de grondstoffen. Het werd een gezellige dag, de wijn was voortreffelijk, de nabeschouwingen diepzinnig. Er werd later verteld, dat bij enkelen de opgewarmde prak wat koud en de vrouw wat heet was geworden.

Overvaren / overgevaaren

Nadat een sleeplijn op de Moby Dick en de tot vlot gepromoveerde steiger waren geregeld, zoekt iedereen een plaatsje, een deel bij Jan aan boord, maar de meesten verkiezen het meer avontuurlijke vlot.

Voorzichtig wordt begonnen met trekken. Het gaat prima, Jan geeft nog een tikje extra. Maar dat is toch geweldig! Dan vol gas. Moby Dick vaart graag vooraan. Of dit nu net teveel was of dat de bemanning van het vlot te ver naar voren was gelopen, plotseling dook de kop van het vlot onder water en vervolgens het hele vlot.

¹ Spijkerkwartier was de eerste steiger met 24 ligplaatsen.

De bemanning werd door het water van het vlot geveegd. Nadat men was gestopt en iedereen na het afleggen van zijn bekwaamheid in het zwemmen weer aan boord was geklommen, werd de reis zonder verder oponthoud afgelegd. Kwade tongen beweerden later, dat alleen was gestopt om de startsubsidie (25 leden) niet in gevaar te brengen.

Gerardus Majella

In Giesbeek werd één eind van de steiger aan de Gerardus Majella geknoopt. Aan het andere eind werd onder vakbekwame leiding van Jan Wiegers, de schipper van de "Gerardus Majella", ankers uitgebracht. Ons werd duidelijk gemaakt dat deze op een lange draad moeten staan in verband met de wisselende waterstand variërend tussen 6 en 12 mtr. + N.A.P.

En zo was de jachthaven een feit. Geen marktonderzoek - onze boten moesten liggen. Geen vaststelling van doelstellingen - dat was bereikt voor het vastgesteld kon worden. Geen inspraak zonder inzicht die leiden tot uitspraak zonder uitzicht. Gewoon pionieren. "Niet zeuren, d'r an!". Later moest wel wat professioneler gewerkt worden en dat gebeurde gelukkig ook ander was onze haven nooit geworden wat ze nu is.

Sponsors

LEANPOWER.NL
Continuous Improvement Management

Frico BV
Van Leeuwenhoekstraat 2
3846 CB Harderwijk
Tel. +31 (0)341 439 100
info@fricobv.nl

Leanpower
Mr. P.J. Oudsingel 130
6836 PT Arnhem
Tel. 06-51388655
leanpower.nl@gmail.com

De Compagnie!

Door Erna Scheers

In de afgelopen 50 jaar die onze vereniging bestaat is er veel goeds tot stand gekomen. Zo is in het najaar van 1990 de Compagnie ontstaan. Een groep enthousiaste platbodemschippers vond dat er binnen de vereniging eens wat meer samen moest worden gedaan met de rond- en platbodems. Zo richtte zij de 'Vereniging Rond- en Platbodems' op. Echter, vond de toenmalige voorzitter dat een vereniging binnen de vereniging niet paste en werd na lang wikken en wegen gekozen voor de naam 'De Compagnie'. Binnen de vereniging werd deze opgenomen als de Commissie Rond- en Platbodems, die bedoelt is voor traditionele schepen.

Zo organiseert zij evenementen voor de traditionele schepen van onze en zusterverenigingen onder toezicht van de WSV Giesbeek. Een van de activiteiten die al vanaf het begin georganiseerd wordt is het Dauwzeilen. Een jaarlijks terugkerend evenement dat altijd plaatsvindt met Hemelvaart. De eerste jaren alleen op de Giese plas, later aangevuld met op vrijdag, zaterdag en zondag een tocht naar bijvoorbeeld de klassieke haven in Zutphen. Ook de haven van Doesburg is vaker aangedaan met bijvoorbeeld een stadswandeling of een bezoek aan de sluis. De laatste jaren wordt het Hemelvaart weekend ook wel op de randmeren of Friesland gehouden. Meestal is het een vijfdaagse trektocht over de Friese meren.

Ook in de winter leeft de Compagnie. Eens in de twee jaar wordt er een zondagmiddag bijeenkomst gehouden waar de leden hun verlangens kenbaar kunnen maken. Deze middag wordt meestal aangevuld met een spreker. Zeer succesvol is ook de dagtocht in de winter. Met de bus naar bijvoorbeeld een scheepswerf, zeilmakerij, museumhaven, scheepvaartmuseum enzovoort.

Deze dag is toegankelijk voor alle leden van de WSV Giesbeek en wordt afgesloten met een gezamenlijk diner in ons clubgebouw Ruumzicht. De organisatie is in handen van de Compagnie!

En dan is er nog de jaarlijkse zomer afsluiting die gevierd wordt met een BBQ. Het is een gezellige avond waarin nog lang wordt nagepraat over het afgelopen seizoen. De tent op het haventerrein dient dan als onderkomen. Ook wat betreft het onderhoud van de schepen staat men elkaar met raad en daad bij. Twee weten altijd meer dan een.

[De Compagnie](#) die enkele jaren geleden haar 25 jarig bestaan groots heeft gevierd hoopt nog lang zo door te kunnen gaan.

Maar ook hier is de vergrijzing toegeslagen. Het aantal nieuwe leden groeit nauwelijks.

Maar de gezelligheid blijft! En dat alles onder het motto:

Een schipper vaart nooit alleen, alleen met zijn allen!

De visie van Jan: voorzitters en bestuursleden door de jaren heen

Door Jan Rovers

Dan wil ik nog mijn persoonlijke visie geven over de drie voorzitters en enige andere belangrijke bestuursleden met wie ik het genoeg had om jarenlang met hun samen te werken, onder meer als bestuurslid, surfcommissielid, zeilinstructie en technisch commissielid.

Jan Senhorst

Jan Senhorst is zonder meer de belangrijkste figuur geweest in de 22 jaar dat hij voorzitter was.

Zijn tomeloze inzet vanaf het allereerste begin, zijn vermogen om enthousiaste mensen om zich heen te verzamelen en zijn kennis van alles wat rond en in het water leefde.

Jan had ook een sterke eigen mening, was soms een tikkeltje eigenwijs maar ook betrouwbaar. Hij probeerde altijd met zo weinig mogelijk geld zoveel mogelijk te bereiken.

Bij Jan gingen niet alleen de belangen van WSV Giesbeek altijd voor, maar ook de Giesbeekse belangen. We waren in het bestuur met negen man waarvan vijf uit Giesbeek en vier van de overkant van de IJssel. Statutair gezien moest de meerderheid uit Giesbeek komen.

Als we al eens een verschil van inzicht hadden en we kwamen er niet uit, dan begon Jan binnensmonds te mompelen en had Giesbeek gelijk.

Voor mij geen probleem. We konden het altijd goed met elkaar vinden, hadden over en weer respect voor elkaar en waren recht door zee. De vergaderingen waren meestal heel gezellig en iedereen deed zijn taak.

Jan was ook een wijnkenner hij maakte zijn eigen wijn van al het afvalfruit uit zijn eigen boomgaard en van wat hij van anderen kreeg. Iedereen moest proeven tot de pastoor en burgemeester aan toe.

Ook Riet, de vrouw van Jan, wil ik hier extra benoemen. Ik heb altijd veel bewondering voor haar gehad. Zij is voor mij ook 50 jaar lid, bijna

medebestuurslid, want zij heeft heel veel tijd in hun zaak moeten doorbrengen om haar man Jan de kans te geven onder werktijd werk aan de haven te kunnen verrichten. Tientallen jaren moest zij Jan delen met de vereniging en zij steunde Jan in alles. Helaas, Jan is er niet meer.

Pé Wiltjer

Dan hebben we de tweede voorzitter Pé Wiltjer. Pé heeft samen met Jan Senhorst in eerste instantie als technisch commissielid en later als voorzitter, het meeste werk geleverd met de verhuizing en bouw van de nieuwe haven op de huidige plek. Dat vergde jarenlange voorbereidingen met tekeningen, het maken van berekeningen, het verkrijgen van vergunningen en het overleggen met diverse erbij betrokken instanties als de gemeente en het Recreatieschap en dergelijke.

Pé was jonger en moderner als Jan maar ook bij Pé ging de haven jarenlang voor alles. We hebben met elkaar, maar vooral Pé, heel veel tijd en energie gestopt in de nieuwe haven en gebouwen daarbij.

Ik weet nog dat we de helling aanlegden, het talud werd gegraven en de damwanden geslagen. Er kwamen enkele waterbronnen tevoorschijn die het zand wegspoelden. Dat kon niet. Maar Pé wist raad.

In overleg met Leo van de Boom liet hij snel gemalen puin komen, dat op het zand werd gestort. De betonlevering werd een paar uur uitgesteld en er werden betonmatten gelegd. Tegen de avond werd uiteindelijk het beton gestort. Pas daarna konden we met z'n allen moe

maar voldaan 's avonds weer naar huis. Pé had het weer geflikt. Ook voor Margien, zijn partner, heb ik altijd veel bewondering gehad. Jarenlang heeft zij Pé moeten delen met de Watersportvereniging. Helaas is ook Pé veel te vroeg overleden.

Ton Tabor

Dan ga ik eerst nog even de loftrumpet afsteken over Ton Tabor.

Hij is geen voorzitter geweest maar was vanaf 1975 tot aan zijn overlijden enkele jaren terug bestuurslid.

Er is niemand in de vereniging geweest die zoveel tijd en jaren van zijn leven, altijd met plezier, aan WSV Giesbeek heeft besteed.

Hij werd ook altijd volop gesteund door Thea die zelf ook jaren de administratie op het kantoor van WSV heeft verzorgd. Thea was aldaar jarenlang een gezellig luisterend oor voor iedereen. Heel veel problemen en relatieproblemen werden bij haar opgebiecht. Ze was bijna afgestudeerd psychologe geweest na al die jaren.

Ton werd aangetrokken door zijn toenmalige chef bij Coveco, Jan Kruissing, ook bestuurslid bij WSV Giesbeek.

De reden was dat Ton, als jongeling bij Coveco, een computerstudie mocht doen. Hij was ook de enige op het bedrijf die er na verloop van tijd ook wat van wist. En Jan Kruissink dacht, dan kan Ton ook meteen de ledenadministratie van WSV Giesbeek op de bedrijfscomputer doen. Dat deed hij in het begin nog in

de baas zijn tijd maar er kwamen steeds meer leden bij, dus steeds meer op de computer.

Ton werd ook zeilwedstrijdcommissaris en hij verzorgde ook het toewijzen van de ligplaatsen. Na enige jaren kocht de vereniging zelf een computer. Coveco blij natuurlijk. Ton deed bijna 40 jaar lang heel veel voor de vereniging en werd terecht erelid.

Jan Storm van 's Gravenzande

Dan hebben we ook nog 25 jaar lang Jan Storm van 's Gravenzande als penningmeester gehad. Jan zat met mij in de feestcommissie van het 100 jarig bestaan van de Koninklijke Nederlandse Watersport Verbond (KNWV). Dat werd met zes omliggende watersportverenigingen in Giesbeek gevierd.

Het was een zeer geslaagd feest ook financieel gezien. Tot er na afloop een tornado over de plas trok en de door ons gehuurde feesttent compleet over de loods heen blies. Weg een paar duizend gulden eigen risico.

De samenwerking met Jan was zo goed dat ik Jan meteen vroeg om ook bestuurslid te worden, want dat was wel iets voor hem vond ik. Jan stemde toe.

Hij kon heel snel op de jaarvergadering de begroting en resultaten uitleggen met een kwinkslag en een grapje. Hij deed dat jarenlang zo overtuigend dat bijna niemand vragen durfde te stellen. Eigenlijk was Jan helemaal geen watersporter maar hij vond het altijd heel gezellig in Giesbeek . Ook Jan is terecht Erelid.

Fred van Nus

Fred van Nus is heel lang vicevoorzitter geweest, hij zat jarenlang in de motorbootcommissie en was verantwoordelijk voor de kantine en de personeelszaken.

Fred was altijd goed geluimd en als hij vrij was, was hij met zijn vrouw op het achterdek van zijn boot te vinden, lekker met een glaasje in zijn hand. Fred kon goed met mensen omgaan en bij problemen wist hij altijd de rust te bewaren en op de juiste manier naar oplossingen te zoeken. Ook Fred is terecht erelid.

En andere bestuursleden en actieve leden ...

We hadden meer actieve bestuursleden, Arie van Gameren bijvoorbeeld. Hij zat eerst in de technische commissie en later in het bestuur in de periode 1980 tot 1990. Arie kon goed lassen en heeft samen met anderen de hydraulische botenwagen gebouwd en geholpen bij de aanleg van de waterleidingen onder de steigers.

Vele jaren heeft Rob van Goethem zich bestuurlijk ingezet, vooral voor de zeillessen en de contacten met het Watersportverbond. Daarnaast stond Rob aan de wieg van het nu zeer succesvolle Sailability-project. En niet te vergeten de CWO-zeilkampen die Rob met zijn vrouw Paulien begeleidde.

Dan hebben we ook heel lang Lenneke Krechting-Flipse in het bestuur gehad, afdeling evenementen. Vele jaren was zij actief altijd met de camera klaar knutselen was haar hobby jarenlang heeft ze zich ingezet voor allerlei evenementen.

Jarenlang was ook Frans Sas bestuurslid. Hij was zeer actief met het wedstrijdzeilen en de begeleiding van de wedstrijdzeilers. Ook Anja Koldewijn was jaren bestuurslid. Zij had onder meer personeelsbeleid, Ruumzicht en het wedstrijdzeilen in haar portefeuille. Ook moet Geert Witjes genoemd worden. Hij was vele jaren nauwgezet penningmeester.

Wilco van Haaren zat ook in het bestuur en was technisch commissielid. Hij kon goed ritselen en zorgde voor het complete hekwerk rond de haven.

Erik Poot hielp met het organiseren van alle jubilea en alle feesten en is ook nu weer actief met het 50-jarig jubileum. Chris Heil, zeer actief bij Sailability, de Watersportkampen en hij fungeert al jaren als hoffotograaf. Arnold Jansen, de zoon van Arnold en Harold van de Boom organiseren jaarlijks met het Afsluitweekend of de Stampotwedstrijden, een spannende en ludieke puzzeltocht over het Rhederlaag.

Dick Zweers en zijn vrouw Dineke gaven jarenlang navigatie en vaarcursussen. Dat deden ze met veel humor en soms met horror verhalen. Vele leden hebben daar het nodige opgestoken en ook veel gelachen.

Ook Onno Walda wil ik wat dat betreft graag noemen. Hij geeft nu al vele jaren de [cursus Klein Vaarbewijs](#).

Wim van de broek van de liftcommissie wil ik nog even aanhalen. Wim van de broek is de aanjager geweest voor het realiseren van de gehandicaptenlift en heeft zich daarvoor bijzonder ingezet. En dan Ronald Duk, al jarenlang wedstrijdleider en nog steeds actief.

André de Graaf

Dan komen we eindelijk bij de huidige voorzitter André de Graaf uit Giesbeek. André was ook net als Jan Senhorst een platbodem liefhebber (alhoewel zijn bodem volgens mij rond was?!).

Toen André kwam dachten we 'die krijgt het makkelijk'. De haven was klaar, de gebouwen stonden er, maar zeker terugkijkend vanaf heden heeft André het helemaal niet makkelijk gehad. Net zoals bij veel sportverenigingen is er steeds meer gebrek aan vrijwilligers, goed personeel en bestuursleden die veel vrije tijd willen geven aan het verenigingsleden.

De interesse voor de oude stalen kajuitmotorboten met veel onderhoud loopt terug alsmede de stalen kajuitzeilboten. Men houdt niet meer van schuren en schilderen en men heeft ook andere hobby's. Dus ook de A steiger heeft (te) weinig grote boten. Jongeren kopen liever een trailerbare speedboot, even een dagje varen en dan weer wat anders.

Veel leden zijn minder betrokken bij de vereniging en dat geeft ook meer bestuurlijke problemen. Ook is er de laatste jaren veel gedoe met het milieu, met het Recreatieschap over de enorme pachtverhoging en dergelijke. Dan nu weer de lage waterstand van vorig jaar en de problemen om de haven te mogen uitdiepen. Allemaal gedoe waar je als bestuur niet vrolijk van wordt maar waar wel heel veel tijd in gaat zitten. Kortom ik vind André niet te benijden. Hij blijft er ogenschijnlijk rustig onder maar ik geef het je te doen in je vrije tijd.

Andre's hoogtepunt de laatste jaren was de lift. In eerste instantie afgekeurd want hij was een meter te hoog. Maar André is een taaie: gewoon opnieuw aanvragen en doorgaan. Ook André is en wordt al jarenlang enorm gesteund door zijn vrouw Wilma. Ik wens André en de rest van het bestuur veel wijsheid en geduld de komende jaren. *Keep smiling!*

De toekomst: zonder vrijwilligers geen vereniging

Landelijk zie je bij veel sportverenigingen een verontrustend terugloop van vrijwilligers en moeilijk te verkrijgen bestuursleden. Dat zie ik helaas ook bij WSV Giesbeek. Vroeger zaten de meeste bestuursleden er tien jaar of langer bij.

Ook nu weer zijn er drie vrijvallende bestuursfuncties aan het einde van dit jaar. Ik weet uit ervaring dat er soms meer tijd in gaat zitten dan je lief is maar zonder vrijwilligers kan het verenigingsleven niet bestaan. Ik vind dat er, zeker vanuit de jongeren, meer leden zich moeten melden voor die open gevallen plaatsen. Anders is het voor de bestaande bestuursleden en andere commissieleden bijna niet te doen in de toekomst.

Ook in de jaarvergadering merk ik soms weinig respect van leden voor al het werk dat het bestuur en de vrijwilligers doen. Ikzelf denk terug aan een fantastische periode van 47 jaar waarin ik actief lid mocht zijn van WSV Giesbeek en hoop over drie jaar ook mijn 50-jarig jubileum te halen bij deze gezonde voortvarende vereniging met heel veel goede bestuur- en commissieleden en andere vrijwilligers.

P.S. Ik weet dat ik een heleboel leden niet hebt genoemd die ook een enorme bijdrage hebben geleverd aan de WSV Giesbeek de afgelopen 50 jaar. Mijn verontschuldiging daarvoor, ook mijn geheugen is in die tijd 50 jaar niet beter geworden.

Interview met Ton Tabor

Uit het 25-jarig jubileumboek

Met de voorzitter van de wedstrijdcommissie heb ik een uitvoerig gesprek over het ontstaan van de Watersportvereniging Giesbeek. Maar allereerst wilde ik van hem weten hoe het komt dat deze wedstrijdleiders zo goed zijn, dat er landelijk zelfs een eerste prijs werd behaald.

Het geheim van de succesvolle wedstrijdcommissie

Dus starten we aan de bar een gesprekje over de veelbesproken wedstrijdcommissie: "Hoe krijg je zo'n team zo enthousiast?" vroeg ik de aanvoerder van deze club wedstrijdorganisatoren. Het antwoord was verrassend: Het ligt vooral aan de teamgeest. het hechte samenwerken van een groep enthousiastelingen, die elkaar al vrij lang kennen. Sommigen zitten al zo'n vijftien of nog meer jaren in deze sfeervolle commissie. Hier ligt in feite de basis voor dit succes, aldus Ton. Die niet meer weg te denken is in deze wedstrijdorganisatie. Daarnaast spelen nog enkele factoren een rol. Uit de losse pols kwamen een aantal adviezen rond de organisatie van verenigingsactiviteiten. Een aantal tips wilde de captain wel vrijgeven, zoals mensen flexibel inzetten, het oog laten vallen op (ex) wedstrijdzeilers, zodat je meteen deskundige mensen hebt om de wedstrijden te helpen opzetten.

Pionier van het eerste uur: wedstrijdjes op de IJssel-arm

Zelfs een van de eerste pioniers, die van een dooie IJsselarm een wedstrijdwater wist te maken, zit nog steeds in deze commissie: Jan Kruissink. Hij blaast zijn partijtje mee vanaf de zestiger jaren.

Het begon dus zeer eenvoudig op deze afgedamde IJsselbocht met twee boeien. Ertussen lag het startschip met een gemoedelijk rokende startcommissaris Donders achter de toeter. Mevrouw Tabor herinnert zich deze imposante wedstrijdcommissaris nog goed. Ze vertelde een leuke anekdote over deze man die een fervent roker van indrukwekkende sigaren was. Gemoedelijk rokend bekijkt hij de voorbij zeilende open bootjes, die aan de zoveelste ronde om de beide boeien beginnen. Enkelen beginnen zich af te vragen of de finish zo langzamerhand niet moet komen. Thea ziet de vragende blik van de wedstrijdzeilers nog zo voor zich: "Gaan we finishen"? Heer Donders echter was pas halverwege zijn voortreffelijke sigaar. Hij had nog geen zin om zijn rust te verstoren met het aftoeteren van de finishende Schakeltjes en andere klassen. Dus reageerde hij alert

op de fronsende en vragende blikken van deze IJsselzeilers: "Jullie varen nog maar een rondje."

De kiem van wedstrijdzeilen: de G.W.T. dagen

De Gelderse Watertoerisme Dagen waren de voorlopers van het wedstrijdzeilen hier en WSV Doesburg was hiermee actief. Ook op de Oude IJssel werden zeilwedstrijden gehouden, zoals de Keppelwedstrijden. (Hieruit ontstond WSV De Ank enkele jaren later). De Keppelwedstrijden zijn ouder dan deze vereniging zelf. Onlangs werden de vijftigste Keppelwedstrijden gevierd in 1992. (red.)

Het wedstrijdzeilen kreeg ieders belangstelling en daarom begon Jan Kruissink met het organiseren van de zeilwedstrijden op de rivierarm bij Giesbeek rond het einde van de zestiger jaren. Op gloriédagen kwamen vooral Schakels, een open jacht dat gemakkelijk zelf gebouwd kon worden, naar het Giese wedstrijdwater. Met wel zo'n honderd open bootjes was het knap om de lak krasvrij te houden. Jan Kruissink kon toen niet weten waartoe zijn initiatief leidde: een bloeiende club van verschillende watersporters en waarbinnen de zeilers toch een speciale plaats innemen. Ze zijn de spil van de vereniging en Ton kan het weten.

"Die im lichter sieht man, Die im dunkeln nicht"

Deze schitterende uitspraak van Bertold Brecht geeft aan, dat er heel wat leden van het eerste uur hebben meegedaan om de club van de grond te krijgen. We zoeken ze buiten de lichtbundel. Natuurlijk hebben niet alleen Jan Kruissink en wat later Ton Tabor de kar getrokken. Nee, er waren velen die buiten het licht van de (wedstrijd-) schijnwerpers bleven (soms bewust).

Op dit moment zijn Ronald Duk (doet ook al zoveel voor de Optimisten), Theo Scheers (ook Optimist-ondersteuner), Henk Parmentier (zeiltrainer), Henk van de Waarsenburg, Gerard Hartmans (tevens lid surfcommissie), Peter Berns, Anna Hoevers, Jean van der Torren en Sjors Witjes actief in deze wedstrijdcommissie van onze 25-jarige Watersport Vereniging Giesbeek. Natuurlijk is deze terugblik boeiend: een opgroeiende club van wedstrijdzeilers rond de rivierbocht van het latere Rhederlaag.

Over de havenmeesters en kantinebeheerders

Door Jan Rovers

Havenmeesters door de jaren heen

Over de oude havenmeesters is er reeds het nodige vermeld. Van de laatste jaren wil ik nog speciaal aanhalen Gerrit Vels, ook al meer dan 45 jaar lid van de club. John Meeuwsen heeft 15 jaar zijn best gedaan om het zoveel mogelijk leden naar de zin te maken. Helaas is Erwin Hengeveld veel te vroeg overleden.

De huidige havenmeesters Francis Rademakers, Duncan Prein en Michel Kunne-Visser zijn nog niet lang in dienst maar zetten zich zeer intensief in. Zo is er van hun een grote invloed geweest bij onder andere de bouw van de lift, het verbeteren van de automatisering, het projectmatiger werken, het opnieuw opzetten van de zelfwerkzaamheid en niet in de laatste plaats bij het uitdiepen van de haven en het daarvoor verplaatsen van boten.

Kantinebeheerders door de jaren heen

We hebben ook nog goede verzorgende soms meelevende kantinebeheerders gehad in de afgelopen 50 jaar. Enkele zijn al aan bod gekomen in voorgaande stukken. Maar we hebben ook Herman Veth gehad een aantal jaren geleden. Hij draaide altijd heel gezellige muziek, was altijd goed geluimd en had een luisterend oor. Daarna Ger Perlot die goed kon koken en nu alweer een aantal jaren Barry en Petra Boerman.

Of het nu warm is of koud, Barry vind je in de keuken en zorgt in een hoog tempo voor een smakelijke hap op tafel en komt ook na afloop even vragen of alles heeft gesmaakt. Petra brengt in een hoog tempo alles naar de klanten toe. Soms ook met behulp van een stel leuke medewerkers.

De helling

Uit het 25-jarig jubileumboek

Bij de inrichting van de haven was een hellingbaan gemaakt, we moesten zelf zorgen voor verharding daarvan. Met afgekeurde vloerplaten is dat in 1985 uitgevoerd. Een helling moet echter ook doorlopen onder water en daar komt het probleem, want boven water kun je precies zien wat je doet, de platen komen dan ook gelijk en vlak te liggen, onder water kun je dit niet zien en moet je op gevoel werken, plus dat je ook maar een beperkte afstand het water in kunt bereiken. Toch was het toen redelijk goed gelukt en ging het hellen bij niet te lage waterstanden goed.

Bij lage waterstanden bleek dat de verharde baan te kort was, maar door de jaren heen gingen ook de onderste platen verzakken en kregen we ook problemen bij minder lage waterstanden. Hier moest op een gegeven moment wat aan gedaan worden. De vraag

was hoe krijg je een en ander weer in orde tegen een redelijke prijs. De beste manier zou zijn een damwand om het onderste stuk van de helling te slaan, daarmee een put te creëren, die leeg gepompt kan worden en dan in het droge een betonnen baan te storten nadat eerst de ondergrond met een graafmachine vlak en in het goede talud is gemaakt. Dit was echter ook de duurste oplossing en wel dik f 100.000, gulden. Dus werd er verder gezocht naar goedkopere oplossingen.

Er was nog een probleem in de haven namelijk een aantal ondieptes in de haven, die ook bij laag water problemen veroorzaakten. Met de Recreatie Gemeenschap Veluwe (RGV) was al herhaaldelijk overleg geweest hoe dit op te lossen. In het voorjaar van 1991 was het zover dat met een Cutterzuiger de ondieptes weggezogen zouden worden. Daardoor werd op het idee gekomen om met de zuiger een helling onder water te laten maken en daarover met ware rijplaten een verharde baan te maken. De kosten hiervan waren een schijntje van de beste oplossing. Zo gezegd zo gedaan.

Er deden zich echter alweer snel opnieuw problemen voor met het hellen van schepen en niet alleen bij laagwater, zodat tot de conclusie moest worden gekomen, dat het verbeteren van de helling mislukt was. Opnieuw boog de technische commissie zich over oplossingen voor de helling, enkele aanpassingen aan de hellingwagons zorgden ervoor dat er nog wel geheld kon worden, dit was een lapmiddel en geen oplossing.

Aan het eind van de zomer 1991 werd de waterstand zo laag dat het onderste deel van de helling boven water kwam en we eerst 16 meter en later nog eens 12 meter onder aan de helling in orde konden maken door het storten van beton. De waterstand bleef verder zakken en was nog nooit zo laag geweest namelijk 5.44 m + N.A.P.

Er deed zich nog een geluk voor dat bij 't Eiland palen werden aangebracht voor een schepenlift. Het was toen zaak om snel te handelen om ook nog het laatste stuk van de helling in orde te krijgen. Als eerste werd overlegd met de firma die bij 't Eiland aan het werk was. Dit overleg resulteerde in een opdracht om een damwand te slaan rond het onderste stuk van de helling en deze daarna leeg te pompen. Dit overleg vond plaats in het weekend. Dinsdags daarop werden de damwandprofielen aangevoerd, woensdags werd begonnen met het heien van de damwand. Hiermee was men dondermiddag gereed en kon het leegpompen beginnen.

Wat toen te voorschijn kwam leek wel een heuvelandschap en om dat goed vlak te krijgen moest er puin aangevoerd worden. Dat benodigde puin konden we krijgen van de fa. v.d. Boom. De fa. Vels uit Angerlo stond meteen klaar om transport beschikbaar te stellen, zodat 's avonds de ondergrond klaar was en we vrijdags morgens verder konden met plasticfolie, bekisting en wapening aanbrengen. 's Middags is toen beton gestort over een lengte van 25 meter en was de helling totaal vernieuwd, voor een bedrag ongeveer de helft van de ton eerder in dit verhaal genoemd. Een week nadat het overleg was begonnen, was de gehele operatie achter de rug.

De Boerenkoolcommissie

Door Vera Sas

Het is vaste prik, elk jaar ergens in oktober staat het in de agenda: de stampot-wedstrijden! De tijd van het jaar dat er weer samengekomen werd met de misschien wel belangrijkste commissie van het evenement: de boerenkoolcommissie.

Ik, jongste lid van de commissie, kan mij niet anders heugen dan dat er door een groepje gezellig en hardwerkende vrouwen een heerlijke boerenkool op tafel werd gezet. De commissie kende veel verschillende leden en altijd onder de leiding van de enige echte: Thea Tabor. Je zou kunnen zeggen 'zonder Thea geen boerenkool'. Elk jaar wist ze het allemaal in juiste banen te leiden, genoeg aardappelen te regelen, met de slager de juiste hoeveelheid vlees af te spreken en iedereen aan het werk te zetten voor dit moment.

Het samenkomen begon op zaterdagmiddag. Op de planning stond aardappelen pitten en gezellig bijpraten. Iedereen bracht zijn eigen teiltje en aardappelschilmesje mee en André zorgde voor de koffie.

Mijn functie begon als 4 jarig meisje met de aardappelen: na het pitproces de aardappelen weer in de pan gooien (hierbij van belang niet de andere nat te spetteren). Maar na een aantal jaren werd mij het mesje toch toevertrouwt. De grote aardappelen? Die gingen naar Herman van de kantine want daar konden we lekkere frieten van maken.

Het weerzien was altijd erg leuk en verhalen uit de oude doos kwamen meestal snel naar boven. Zo had Dini, Antoinet of Marchien soms een zelf gebakken cake mee en ondertussen kwamen rondlopende vrijwilligers altijd even buurten. Als de boerenkool aan de kook ging werd daarin een heerlijke rookworst verstoppt die samen met het eerste wijntje om 1 uur 's middags al werd opgesmikkeld, als het even kon natuurlijk in de zon achter de werkplaats.

De volgende dag was het tijd voor de *finishing touch*. De aardappelen moesten aan de kook en voor die tijd werd er altijd even gecheckt of er echt geen rode lippenstift in de pan zat. (je zou maar rode aardappelen hebben).

Als die klaar waren kwam ik van pas, het pureren van alle aardappelen. Met behulp van André en groot gereedschap en kracht slaagden we er altijd in om alles gemengd te krijgen. Thea Tabor zorgde voor de geheime ingrediënten en Dini voor het fijnproeven. Dit gebeurde allemaal net voor dat de zeilers van het water af kwamen zodat er twee grote pannen met boerenkool klaar stonden om geserveerd te worden.

Het rijtje zag er altijd hetzelfde uit, Thea Tabor bij de kassa, Dini bij de boerenkool, Antoinet en Marchien bij het vlees en Thea en ik bij de Jus en voor de drankjes. Als het buffet opening was het heel duidelijk: zeilers eerst! Daarna mochten de pannetjes van de motorboten en andere familieleden. De droogpakken van zeilers komen soms meer dan twee keer langs en altijd goed gemutst. Erg gezellig en iedereen altijd vol complimenten.

Na het uitserveren was het tijd om met de dames en André beneden in de werkplaats te genieten van onze eigen boerenkool en de laatste dingen op te ruimen. Het zat er weer op dat jaar.

Bedankt lieve dames, voor de gezelligheid en jullie geweldige kookkunsten die jullie jarenlang hebben mogen tonen bij de watersportvereniging. Het was al die jaren een hele mooie ervaring!

Opmerkelijke zaken van de afgelopen 10 jaar

Door Andre de Graaf

Modernisering en uitbreiding

Na de ontwikkeling van de eerste jaren en de periode van bouwen in de periode er na, is de laatste 10 jaar vooral aandacht uitgegaan naar het verbeteren van en moderniseren van de verenigingsaccommodaties. Zo is het sanitair uitgebreid en gemoderniseerd en is de ingang van het clubhuis aangepast met een toegangshal en een ruime trap naar het clubhuis.

Op de steigers is begonnen met het vervangen van de vaak gladde houten planken voor veilige en onderhoudsarme kunststof roosters. In 2018 is een invalidenlift gekomen. Nu kan iedereen, invalide, slecht ter been of gewoon oud, in het clubhuis komen en zo deelnemen aan de verenigingsactiviteiten als cursussen en lezingen. Of gewoon gezellig lekker eten of om medeleden te ontmoeten. De invalidenlift is er gekomen door inspanningen van een aantal leden en subsidiegevers en sponsors.

Traditionele activiteiten gestopt

De veranderende tijd heeft ook met zich meegebracht dat een aantal traditionele activiteiten zijn gestopt. Zo was er voor het jaarfeest nog te weinig belangstelling om het te organiseren. Om eenzelfde reden is na 30 jaar ook gestopt met het Sails & Music evenement dat samen met de fanfare uit Giesbeek werd georganiseerd.

Ook heeft het verenigingsblad "Het Blauwe Boekje" de tand des tijds niet weerstaan. Door het digitaliseren van de wereld was er behoefte aan een snellere manier van communiceren. Hier is de nieuwsbrief voor in de plaats gekomen die een ieder naar zijn mailadres gestuurd krijgt. Ook is de verenigingswebsite vernieuwd en wordt er veel aandacht gegeven aan het *up to date* houden hiervan.

Administratieve keuzes

Na het Ton Tabor tijdperk, waar in we de verenigingsadministratie heel vroeg in de tijd al geautomatiseerd hadden, zijn we overgestapt naar het E-captain systeem voor verenigingen met havens. Een systeem met veel mogelijkheden maar die je ook stuurt naar bepaalde administratieve keuzes.

Voorstellen in 2018/2019 om het tarievensysteem voor de lig- en staplaatsen in de haven aan te passen bracht veel reuring binnen de vereniging met zich mee. Een extra Algemene Ledenvergadering was nodig om de voorstellen goed inzichtelijk te maken waarna goedkeuring werd verkregen.

Eredivisie Zeilen: team Giesbeek

In 2015 hebben een groep enthousiaste zeilers het initiatief genomen om onder onze verenigingsnaam met het Eredivisie Zeilen mee te doen. Een competitie met een landelijke uitstraling die op dat moment werd opgestart tussen zeilverenigingen.

Er wordt gevaren met wedstrijdboten van het type J/70, die allemaal identiek zijn. De club die wint heeft dus echt de beste zeilers en niet het beste of duurste materiaal. Na een voorzichtige start doet [Team Giesbeek](#) het in deze competitie heel goed en behalen ze mooie resultaten.

Ook is er het tweede jaar van deze competitie een wedstrijd door onze vereniging georganiseerd op de Giese plas. Deze hele competitie wordt getrokken door een organisatiebureau dat vooral betaald moet worden door sponsors. Zoals bij veel zeilevenementen is het niet makkelijk het grote geld binnen te krijgen.

Als dit niet voldoende lukt dan loopt het aan de grond met als gevolg dat deze competitie in 2019 fors is ingekrompen en werd teruggebracht tot een driedaags zeilevenement. Ons team was daarbij zeer succesvol, werd kampioen en kwalificeerde zich daarmee voor deelname aan de Sailing Champions League in 2020.

Nieuwe pachtvereenkomst

In 1988 heeft onze vereniging een pachtcontract afgesloten met het toenmalige RGV voor de haven en de haventerreinen. In 2018 was dit dus alweer 30 jaar geleden. Reden om in 2017 te starten met onderhandelingen met onze verpachter die inmiddels Leisure lands heet. Deze onderhandelingen, die veel tijd, geduld, inzicht hebben gekost zijn uiteindelijk uitgemond in een nieuwe pachtvereenkomst voor de duur van 50 jaar. Reden voor deze 50 jaar zijn vooral van pragmatische aard maar straalt ook vertrouwen uit naar de toekomst.

Zorgelijke waterstand

In 2018 was de waterstand tot een ondiepte record gekomen van 4,32 m + NAP. Deze extreme situatie was een beproeving voor de vereniging en de leden. Het plan om de haven op bepaalde plaatsen uit te diepen werd aangepast tot een algeheel uitdiepen van de haven.

Opmerkelijke mensen

Elke vereniging kent zo haar hoogte- en dieptepunten. Hierna volgen enkele opvallende gebeurtenissen:

- Ton Witjes op 77 jarige leeftijd met pensioen in 2018;
- Uitreiken van een koninklijke onderscheiding aan Ton Tabor in 2009;
- Overlijden oud-voorzitter Pé Wiltjer in 2009;
- Overlijden Ton Tabor juni 2012;
- April 2012 pensioen Thea Tabor;
- Havenmeester John Meeuwsen in 2017 na 15 jaar met pensioen;
- Overlijden havenmeester Erwin Hengeveld;
- Nieuwe ereleden; Jan Storm van 's Gravenzande en Fred van Nus;
- Jan Wieggers en Leo van de Boom 50 jaar lid in 2019.

Havenmeesters die gingen, kwamen en weer gingen en weer kwamen

Bij een watersportvereniging horen boten en een haven. Uiteraard zijn havenmeesters dan onmisbaar.

Bij de WSV waren en zijn dat volgende havenmeesters: Tonny Witjes, Gerrit Vels, Ad Hennekes, Ben Gijsbertsen, John Meeuwsen, Neil Sneesum, Huub Bolder, Theo Staring, Erwin Hengeveld, Francis Rademaker, Duncan Prein en Michel Kunne-Visser.

Beheerders clubhuis Ruumzicht

Zoals eerder te lezen valt, kent de WSV sinds het begin een clubhuis. Een clubhuis waaraan vele leden goede herinneringen bewaren, en wat ook nu een plek is voor vele gezellige ontmoetingen.

Spil in het geheel waren en zijn de volgende beheerders:

- Henk van Diek;
- Wilhelmine Witjes;
- Jelle Berends;
- Gert Jan Tas;
- Herman Veth;
- Ger Perlot;
- Barry en Petra Boerman.

Wedstrijdzeilen in het 11e lustrum

Door Frans Sas

Startautomaat

Vroeger, toen alles nog beter was :-), bestond de wedstrijdcommissie uit circa vijf tot zeven mannen die bij elke wedstrijd, het hele weekeinde, aanwezig waren. Ze waren zeer goed ingespeeld en ze wisten exact wanneer ze de vlaggen omhoog en toeters moesten laten gaan. In de moderne tijd bestaat deze commissie uit circa 20 tot 24 personen. Dat is verheugend, want in een vereniging past immers een omgekeerde efficiency. Waarom zou je de dingen alleen doen, als je er ook met velen plezier aan kunt beleven!

De vele mensen zijn natuurlijk minder ingespeeld. Om dat op te vangen is een startautomaat gemaakt. De startautomaat is voortgekomen uit een brainstorm van een groot aantal mensen van de wedstrijdcommissie.

De startprocedure volgt namelijk een aantal exacte regels; ideaal om te automatiseren. De automaat werd op een heel slimme en efficiënte wijze geprogrammeerd door John en Sjoerd Leewis en mogelijk gemaakt door SasTech.

Mechanica

Besturing en elektronica

Automaat op het schip met nieuwe deksel

Gebruiksvriendelijke menu en knoppen-structuur

Er staat een kist op het startschip en er is een bedieningskasje in het schip. Uit de kist komen de juiste vlaggen op het juiste moment, gaan de toeters op het juiste moment en wordt de volgende startroep en baan getoond. Daarmee kan het comité zich concentreren op de juiste plekken van de startschip, startlijn, de boeien en de bemanning van de begeleidende rubberboten. Een verkeerd gestarte boot kan eenvoudiger teruggeroepen worden.

De innovatieve automaat heeft nog de nodige kinderziektes en diverse aanpassingen zijn al uitgevoerd. Niet alles gaat automatisch goed. Er is een stichting Regatta Sailing Start Automat Magic opgericht.

Naast de startautomaat wordt door Jan Arends gewerkt aan een computer programma om de finish, de uitslag en de inschrijving van de wedstrijden verder te automatiseren.

Wedstrijdzeilen in Giesbeek

Er werden ook dit lustrum nog jaarlijks 10 tot 12 wedstrijden georganiseerd. Opvallend is dat bij de wedstrijden op Giesbeek, de 'Jack Holt' ontwerpen, de [Cadet](#) en de [Solo](#), beide met 'een platte neus' goed vertegenwoordigd zijn.

De [Solo](#) is een gevoelig bootje voor de iets oudere zeilers. Het is een eenmansboot, maar je vaart hem nooit alleen! Er is in Giesbeek een fanatieke en gezellige groep, waar beginnende en ervaren zeilers hun hart kunnen ophalen.

Ook wordt er op Giesbeek fanatiek getraind en wedstrijdgevaren in de [Cadet](#). Een perfecte opleidingsboot voor twee kinderen van 8 tot 17 jaar, waarin vele topzeilers hebben leren zeilen en samenwerken. Giesbeek levert hier met haar al decennia georganiseerde herfstkampen en vele trainingen een grote bijdrage aan de opleiding van de jeugd.

Daarnaast is er het afgelopen lustrum een grote impuls gegeven voor de jeugdige wedstrijdzeiler door de deelname aan het [Eredivisie Zeilen](#). Door sponsoring zijn er twee boten beschikbaar voor eenieder die serieus wil wedstrijdzeilen.

Daarmee heeft met name de doorgroeiende jeugd, (van oudsher altijd een moeilijk te behouden groep) een ideale manier gevonden om te kunnen blijven wedstrijdzeilen. Het is een unieke gelegenheid.

Giesbeek heeft met de Cadet en de J/70 een zeer actieve en professionele jeugdopleiding voor wedstrijdzeilers, met uiterst bekwame trainers en begeleiding, waar we trots op mogen zijn. Innovatief. Jeugdig. Kundig.

Kampioenen

Tenslotte de resultaten van het 11^e lustrum. Nederlands kampioen Efsix, Nederlands kampioen Spanker. Nederlands kampioen J/70 met veruit het jeugdigste team (gemiddeld onder de 21 jaar). Nederlands kampioen Cadet en 3^e op de Europese kampioenschappen. De kampioenswimpels hebben een mooie nieuwe plek gekregen in de hal van de WSV.

En dan gaan we natuurlijk niet al die zeilers vergeten, die ook in het 11^e lustrum prachtige evenementen net niet wonnen, of zichzelf overwonnen en prachtige races hebben gevaren.

De Watersportkampen

Door Ymke Janse

Samen met een heel leuk team mag ik elk jaar een [watersportkamp in Giesbeek](#) leiden, waar kinderen komen van alle leeftijden (8 tot 16 jaar). Na 7 jaar mee te zijn geweest met het Watersportkamp, zou je denken dat het een keer saai wordt. Toch is elke Watersportkamp weer anders en heb ik het altijd nog heel erg naar mijn zin.

Elk jaar is dit namelijk weer een nieuwe week vol met energie van de leiding & kinderen, heel veel plezier op het water, vriendschappen die ontstaan, fanatisme van de kinderen tijdens het avondspel, en de groeisprongen die de kinderen maken in het leren zeilen.

Tijdens de week krijgen de kinderen steeds meer een voorkeur in welke boot ze willen zeilen: wordt het de Optimist, Pico, Laser, Valk of toch de surfplank waarin ze de volgende dag willen varen?

Afgelopen twee jaar hebben we hele warme zomers gehad en helaas met iets minder wind. Dat betekende dat we extra veel gingen zwemmen en omslaan, extra veel rondjes met de banana achter de motorboot hebben gehad, en omgekeerd verstoppertje in de schaduw op het eiland hebben gespeeld. Kortom, het warme weer mocht de pret niet drukken.

Gelukkig stond dit jaar het water wel hoog genoeg in de haven, waardoor we de waterglijbaan van de heuvel konden opbouwen. Alle kinderen en leiding zijn op een band van de glijbaan afgegaan. Zelfs onze geliefde kok Barry heeft dit jaar ook een paar rondjes op de glijbaan gemaakt.

Minstens zo leuk is het terugkijken van de foto's die worden gemaakt op het moment dat iedereen van de glijbaan afgaat. Dat levert heel wat hilarische kiekjes op.

Nu het herfstachtige weer zijn intrede maakt en ik zie hoe de bomen heen en weer waaien, hoop ik dat volgend jaar de wind staat zoals nu. Dat we de kinderen dan kunnen leren hoe het is om te zeilen of surfen met meer wind, en dat we zeilwedstrijdjes kunnen doen omdat dat ook heel leuk is. En dat we dan zo nog meer enthousiaste zeilers en surfers in Giesbeek erbij krijgen. Kortom, aan afgelopen jaren heb ik hele leuke herinneringen en ik kijk nu alweer uit naar volgend jaar.

De Motorbootclub

Door Henny Hendriks, Arnold Jansen, Ron Fontein en Harold van den Boom

Hemelvaartstocht

In 1978 werd het idee geboren om samen met een aantal motorboten een gezamenlijke tocht te gaan maken naar Lochem.

Hier is de Hemelvaartstocht ontstaan en hieruit is de [Motorbootcommissie](#) ontstaan. Klein begonnen maar in de hoogtijdagen gingen er maar liefst 30 schepen mee. Deze Hemelvaarttocht is nog steeds een van de belangrijkste evenementen van de huidige Motorbootcommissie.

We worden dan bij andere Jachthaven ontvangen en kunnen daar een aantal nachten overnachten. Tijdens deze dagen is het dan het moment om samen 'sterke' zeemansverhalen uit te wisselen en om gezamenlijke activiteiten en excursies te beleven. Ook worden er de plannen voor de komende zomer besproken, is er een gezamenlijk diner met natuurlijk een paar gezellige avonden. Kortom een gezellig weekeinde.

Vaak werd het door de gastvereniging op prijs gesteld dat Fred van Nus zijn accordeon van boord haalde en er, onder het genot van een drankje, vanzelf een feestje gebouwd werd.

Als we niet in de haven maar in een van de vele zandgaten langs de rivier aanlegden werd er op de kant met een paar stoelen en een BBQ ook vaak laat.

De plaatsen die we in al die jaren hebben aangedaan zijn onder meer Lochem, Culemborg, Goor, Tiel, Terwolde, Delden, Ravenstein, Plasmolen, Hattem, Almelo, Wijk bij Duurstede, Zwolle, Viane, Kleve, Kampen en Vollenhoven. Er is vanaf 1978 niet een Hemelvaartweekeinde overgeslagen. Natuurlijk hebben we in de loop van de jaren diversen plaatsen vaker als een keer bezocht. De actieradius van een weekeinde is helaas niet zo groot dat we verder kunnen varen.

Zustervereniging WSCKL

Ook hebben wij door onze bezoeken over en weer een zustervereniging in Kleve: de Wasser Sport Club Kleve(WSCKL). Zij zijn met de Pinksteren te gast bij onze vereniging. We houden dan samen met hen een BBQ in de witte tent op ons terrein. Wij gaan met een aantal schepen regelmatig bij hen op visite in het Vossengat. Waar we altijd hartelijk ontvangen worden.

Najaarstocht

Verder wordt ieder jaar een najaarstocht georganiseerd. Deze korte tochten met een overnachting staan in het teken van een gezellige avond bij een andere vereniging of locatie.

In de beginjaren zijn we veel naar Dorado Beach in Doesburg geweest. Later ook naar Doetinchem en het IJsselstrand en zelfs een keer helemaal naar de Veerstal. Ook werd regelmatig de Kadedagen in Doesburg bezocht.

Puzzeltocht

De MBC is een keer in de twee jaar verantwoordelijk voor het organiseren van de Puzzeltocht. Langs het Rhederlaag staan diverse borden met puzzels die samen een spreuk vormen. Door hierlangs te varen en de puzzels op te lossen is er dan een prijs te winnen.

Deelname aan deze tocht op zondagmiddag in oktober is wel matig. Maar degenen die meedoen hebben vaak wel een hele leuke middag.

De Kielbootsectie, een leuk onderdeel van WSV Giesbeek

Door Willem Sijbrand

[De Kielbootsectie](#), een club waarvan de kern gevormd wordt door een 25 tal enthousiaste instructeurs en bootbegeleiders. Daarnaast nog, minstens zo belangrijk, een aantal mensen die zich inzetten voor het organiseren van zeilavonden voor alle leden. Weer anderen zetten zich in voor de clubavonden in het winterseizoen.

Onze instructeurs zijn allemaal gewoon lid maar ook gekwalificeerd om les te mogen geven op verschillende niveaus binnen onze CWO zeilschool. Het CWO is een landelijke organisatie, voortgekomen uit Hiswa, ANWB en het Watersportverbond, die erop toeziet dat in het hele land volgens dezelfde normen lesgegeven wordt. De opleiding van de benodigde instructeurs vind ook plaats door eigen opleiders. Ook weer onder de CWO vlag.

Maar de echte reden dat zij lesgeven is, dat ze het (zeil)watersport plezier en hun kennis daarvan, graag willen delen met nieuwe instromers. Zo hebben we de (maximum) capaciteit om tussen maart en juli elk jaar 45 cursisten op te leiden in onze drie les Valken. Daarnaast kennen we het Intro-Zomerzeilen waarbij nieuwe mensen drie avonden meegenomen worden om ze kennis te laten maken met onze hobby. Daarmee is een deel van de instroom van nieuwe leden gegarandeerd.

Na het sluiten van het vaarseizoen, wordt er door de eigen onderhoudsploeg hard geklust om de lesboten weer voor het volgende seizoen klaar te krijgen. Maar leuker nog: door een aantal dames wordt een winterprogramma verzorgd zodat we elkaar niet te lang hoeven te missen. Een programma, primair bedoeld voor de zeilers, maar natuurlijk toegankelijk voor al onze leden. Lezingen, lessen maar ook een heuse pub quiz staan jaarlijks op het programma.

Het Eredivisie Zeilen

Door Peter Wanders

Start van het Eredivisie Zeilen

Het idee voor het Eredivisie Zeilen ontstond in Duitsland als de Segelbundesliga. Het idee achter deze Segelbundesliga is, dat niet meer zeilers tegen zeilers varen, maar dat clubs tegen clubs strijden op het hoogste niveau. Dat zorgt voor een grotere verbondenheid van de zeilers met hun vereniging.

Dat concept werd eind 2015 overgenomen door het Watersportverbond wat leidde tot een testwedstrijd. Na positieve ervaringen daarmee werd het Eredivisie Zeilen in 2016 landelijk ingevoerd met de deelname van 18 grote verenigingen op vijf locaties.

Kenmerkend voor de Eredivisie Zeilwedstrijden zijn de korte races van ongeveer 10 tot 15 minuten met een up and down wedstrijd baan. Gedurende drie dagen varen de verenigingsteams, bestaande uit vier zeilers, in een vloot van zes J/70's. Ieder team vaart op deze manier 15 races per event en dat levert aan het einde van het jaar een klassement op met een landskampioen.

Ontwikkelingen bij WSV Giesbeek

In Giesbeek werden in het najaar 2015 informatieavonden gehouden. Er hebben zich toen circa 40 mensen aangemeld. Zelf had ik in de jaren daarvoor een grote groep Cadet- en 420-zeilers opgeleid. Ook met mensen uit deze groep wilde ik aan het Eredivisie Zeilen deelnemen. Al snel bleek, dat onze groep, de Cadet- en 420-zeilers, de interne selectie zouden winnen. [Team WSV Giesbeek](#) was daarmee een feit.

Er waren plannen van een groep enthousiaste mensen om eigen J/70's voor WSV Giesbeek te kopen. Maar dat idee bleek niet haalbaar te zijn. Daarom heb ik vier jaar geleden zelf een J/70 gekocht om daarmee met een team te trainen. De watersportvereniging in Bocholt, waar zowel Jan Wanders (zoon) als ik ook lid zijn, heeft een J/70 waarvan ik voor de helft ook eigenaar ben. Op 10, 11 en 12 juni 2016 was WSV Giesbeek de gastheer van de tweede speelronde van het Eredivisie Zeilen.

Sponsors

Het Eredivisie Zeilen concept werd zo opgezet, dat voor de kosten ook sponsors nodig waren. Helaas waren deze maar in zeer beperkte mate te vinden. Dat had gevolgen voor de uitvoering en in 2019 moest er een nieuw concept komen. Dat is ook gelukt maar daarvoor werd de competitie bestaande uit vijf wedstrijdweekenden teruggebracht naar een wedstrijdweekend.

Behaalde successen

Team Giesbeek behaalde meerdere successen. [In 2017](#) bereikten we de derde plek overall waarmee we ons plaatsten voor de Sailing Champions League in 2018. Bij de halve finale in Porto Cervo kwalificeerde Team Giesbeek zich voor de finale in Sankt Moritz en werd uiteindelijk 25e van de ruim 50 teams. In 2018 deed WSV Giesbeek ook mee met een team van jeugdzeilers (20 en 21 jaar oud) aan de Youth Sailing Champions League in Travemünde. Zij behaalden daar de zevende plaats.

In 2019 deden we met twee teams mee aan het enige overgebleven Eredivisie Zeilevenement. [Het ervarener team 1 won dit evenement en kwalificeerde zich daarmee wederom voor de Sailing Champions League \(in 2020\).](#) Ook willen we in 2020 met team 2, het jeugdteam, weer deelnemen aan de Youth Sailing Champions League.

Succesvol format en grootste zeilervaring

Het concept van zeilen in League format is succesvol. Inmiddels worden in 21 landen wedstrijden georganiseerd. Deelname aan de Sailing Champions League, waaraan Olympische en professionele zeilers meedoen, is een van de grootste ervaringen die wij onze jonge zeilers kunnen bieden. Het is ook mooi om te zien dat van de acht zeilers die meedoen aan het Eredivisie Zeilen dit jaar, daar zes (oud-) Cadet-wedstrijdzeilers van WSV Giesbeek bij zitten.

De toekomst

Zowel mijn boot, Kind of Magic, als de boot van Bocholt liggen in Giesbeek. Daardoor kunnen wij met twee boten efficiënt en goed trainen. Dat dat succesvol is blijkt wel uit de zeer mooie behaalde resultaten. In 2020 proberen we het Eredivisie Zeilen nogmaals naar Giesbeek te halen.

Een beetje spannend, maar zo lekker!

Door Martijn van Straaten

Zwembadles??

Het is begin april. Je kijkt naar het weer en ziet dat de temperatuur nog wat achter blijft voor de tijd van het jaar. Vandaag is het een spannende dag. De eerste [zeilles](#) in een [Optimist](#). De tas met zwemspullen staat al klaar in de gang. En dan eindelijk is het zo ver. Je gaat samen met je ouders richting het zwembad. [Zwembad](#)? Ja, de eerste keer beginnen wij in een veilige omgeving. Het zwembad in Velp.

Bij de ingang wordt je al opgewacht en je bent niet alleen. Samen met ongeveer 30 andere kinderen kleed je je om en wandel je het zwembad binnen, waar al een aantal bootjes in het water liggen.

Je maakt kennis met knopen leggen, windrichtingen, peddelen en sturen met de optimist, hoe alles heet, het zwemmen onder de boot (je wist niet dat je daar gewoon onder kan en adem kan halen) en als spektakelstuk zelfs omslaan! Wat was dat gaaf zeg. Je krijgt zelfs een certificaat uitgereikt en nu weet je het zeker. Jij wilt gaan zeilen!

Enkele weken later is het zo ver. Je meldt je voor het havenkantoor bij WSV Giesbeek. En na een korte instructie wandel je de steiger op. Eigenlijk kan je niet wachten en zou je wel willen rennen, maar je hebt net gehoord dat dat niet mag.

En enige tijd later vaar je in een optimist de haven uit, gesleept door een motorboot. Op de grote plas trek je de grootschoot aan en ... je zeilt! In de verte zie je je ouders trots op het strandje naar je kijken.

De Combi-Oost

Een aantal weken later begin je de smaak al aardig te pakken te krijgen. En toch is het vandaag wéér een beetje spannend. Dit weekend is namelijk de [Combi-Oost](#). Een échte zeilwedstrijd met heel veel bootjes, waar ook andere verenigingen aan mee doen.

En wat een verrassing. Je krijgt nog een mooi t-shirt ook! Het lukt nog niet gelijk om te winnen, maar komt al wel lekker met het deelnemers veld mee. En eigenlijk het mooist van allemaal: je hebt de hele dag mogen zeilen.

Na nog een aantal lessen volgt de zomervakantie. En half augustus sta je weer op de steiger voor de laatste lessen voor het diploma. Weet je het allemaal nog wel? Hoe moest die ene knoop ook alweer? Maar het is al snel weer vertrouwd. En enkele lessen later krijg je dan je eerste zeildiploma. Wat een prestatie.

De Laser Pico

In de jaren daarna stap je op een gegeven moment over op de [Laser Pico](#). En ook dit keer is de eerste les weer een beetje spannend.

Een sneller bootje waarbij je ook echt wel een wetsuit aan moet, want deze boot slaat wat makkelijker om.

Alleen of met z'n tweeën zeil je alweer snel de plas over. En geniet je van het hangen.

Gevecht met de wind

Op een gegeven moment wordt je wat ouder. Volwassen noemen ze dat. En stap je over op een [Laser](#). Nog een iets sneller bootje.

En bijna dagelijks kijk je naar het weer. Alleen niet langer voor de temperatuur. Nee, nu kijk je hoeveel knopen het waait. Je gaat de strijd aan met de wind en probeert met je boot over het water te planeren. En ook al ben je nu volwassen, ook nu ga je nog wel eens om en lig je in het water. Die spanning, dat gevecht met de wind, dat is toch weer iedere keer genieten.

Mijn eerste ervaring als vrijwilliger bij Sailability

Door Chris Heil

Een man van 45 jaar die op zijn 40^e een ongeluk heeft gehad en daar compleet spastisch is uitgekomen. Hij had zijn hele leven gezeild en zat bij ons voor het eerst weer in een zeilbootje. Hij ging alleen de plas op. Wij begeleiden hem met de Rib. Wij merkten dat er iets was. Dichterbij gekomen zagen we een zeer geëmotioneerde man. Hij keek ons aan en zei: "Ik kan weer zeilen!" Dat is nu waar we het voor doen!!!!

Met dank aan [WSV Giesbeek](#) die ons de faciliteiten en mogelijkheden geeft om dit mooie werk te doen en te blijven doen.

De Ruumsingers, het schipperskoor

Door Paul van der Zee

In de zomer van 2002 maakte Casper Joling een opmerking tegen Fred van Nus over het oprichten van een 'piratenkoortje'.

Het idee is eigenlijk ontstaan uit het feit dat er tijdens de motorboottochten accordeonmuziek wordt gemaakt door Fred van Nus en door de deelnemers hartstochtelijk wordt meegezongen.

Het leek beide heren een goed plan om het zingen van onze leden eens serieus aan te pakken.

Om dit te verwezenlijken was professionele hulp nodig, die werd gevonden in de persoon van Paul Teunissen. Met z'n drieën zijn zij aan de slag gegaan en al gauw kregen zij hulp van Hans Fuchs, Erik Poot en Paul van der Zee (het huidige bestuur van de Ruumsingers).

Het gevolg was dat er in een betrekkelijke korte tijd ruim 40 'zangers' bij elkaar waren. Niet alleen motorbootschippers maar ook veel zeilers, wat uiteraard goed is voor de saamhorigheid van de vereniging.

Op 8 november 2003 werd het koor officieel opgericht. Het koor kreeg de naam [Ruumsingers](#). Het koor repeteert om de 14 dagen op donderdagavond in Ruumzicht van september t/m april. Paul Teunissen is er in geslaagd om van een 'bij elkaar geraapte meute' een redelijk geheel te vormen.

Dat was goed te merken tijdens ons eerste optreden op het sluitingsweekend van WSV Giesbeek in 2003 in de loods, waar Shantyman Hans Fuchs zijn beste beentje voor zette. Tot 2011 was Paul Teunissen dirigent van het koor. Daarna heeft Harry Bruns zijn taak overgenomen.

De Ruumsingers hebben in de loop der jaren vele optredens verzorgd. Waaronder bij het jaarfeest WSV Giesbeek in 2004, enkele keren bij Sails & Music, bij het openingsfeest van WSV De Engel, bij de Kadedagen in Doesburg en in Arnhem bij het Open Luchtmuseum. Er is ook een CD gemaakt om geld in te zamelen voor de toren van Giesbeek en het koor heeft gezongen bij de eerste steenlegging en in gebruik nemen van de toren.

In september 2017 deelde Fred van Nus mee dat hij ging verhuizen naar Venray. De Ruumsingers verloren op dat moment niet alleen een accordeonist maar ook een medelid dat heel veel werk voor het koor gedaan heeft. Op 12 oktober was er een avond met partners waarop afscheid is genomen van Fred en zijn vrouw Mia. Fred werd tot erelid benoemd op de jaarvergadering van 5 januari 2018.

Op 8 november 2018 is het 15-jarig bestaan van de Ruumsingers gevierd. Tijdens de feestavond werd door Erik Poot een beeldje aangeboden. Dit beeldje werd onthuld door Fred van Nus en Paul Teunissen.

[De Ruumsingers](#), met 41 leden repeteert, om de veertien dagen op donderdagavond onder leiding van Harry Bruns. Voor de begeleiding zorgen Hennie de Kievit en Henk Arends (accordeon) en Geert Berends en Aad van Orden (gitaar).

Dan sluit ik af met een droom

Door Jan Roverts

Ik droom soms over de 70'er en 80'er jaren. De jaren dat alles kon en mocht op de Giese plas. De jaren dat we surfden, zeilden, crosten aan de overkant van de plas en met groepen boten gelijkgestemden bij elkaar kwamen met kajuitmotor en zeilboten in het weekend. We met elkaar goedkope drank dronken, wedstrijden hielden met veel deelnemers, 's avonds enorme milieuonvriendelijke kampvuren maakten, waar jong en oud zich vermaakten met zingen bij het kampvuur, zwemmen als het te heet werd en drinken als we dorst hadden. En we maakten kleiglijbanen in de oevers.

Ook de jaarlijkse afsluitdagen van het seizoen met een groot kampvuur op de wal met veel leden en tot diep in de nacht sterke verhalen vertellen rond het vuur. De spelletjes, soms gevaarlijk, die we bedachten: kabelbanen van de wal naar het kantineschip en aan het eind met een plons in het water, lopen over planken in het water, glijbanen met groene zeep waar je een rauw achterwerk van kreeg. We hadden nog niet van bestuursaansprakelijkheid gehoord.

Er was veel saamhorigheid. We hadden ook altijd gezelligheid in het Olde Ruum, het was klein en knus maar vol leven. We hadden ook feestavonden met heel veel leden. En een weekend was ook een avontuur, je was echt weg van de wereld en onbereikbaar want er waren nog geen mobieltjes. Wat een tijd

Ik denk ook nog wel eens aan de IJssel, in die jaren behoorlijk vervuild. Je kreeg een zwarte sik onder je mond van alle vervuiling die uit heel West Europa hier naar toe kwam. Er werden drastische maatregelen genomen. Dat kostte veel geld en ouderwetse bedrijven legden het loodje. En nu 40 jaar later zwemt er weer zalm in de rivier en meervallen in de Oude IJssel. Het water in de Giese plas kun je bijna drinken en toch komen er veel minder boten op de plas dan vroeger.

Ik mis de kajuitzeilboot wedstrijden om de Aalbers Trofee de afgelopen jaren. Er zijn te weinig deelnemers. Vroeger deden er wel 40 boten mee van allerlei maten en modellen. Op 14 en 15 september dit jaar waren ze weer gepland maar er waren maar drie inschrijvingen. Het werd wederom terecht afgelast. Henk van de Waarsenburg en ondergetekende hadden zich nog ingeschreven. Samen 165 jaar oud en klaar om nog eenmaal te vlammen zoals vroeger, de meeste boten zijn er nog wel maar waar zijn de deelnemers?!? Heel jammer.

Maar ik ben ook trots. Trots op het feit dat ik ook heb mogen meewerken aan de bouw van de haven. Het spijkerkwartier van het begin is er niet meer, maar daarvoor in de plaats is er nu een prachtige haven met mooie accommodaties waar velen aan hebben meegewerkt. Bovendien een vloot met mooie lesboten, prima begeleidingsboten, vorig jaar in 2018 een nieuwe lift, en dit jaar in het najaar is dan eindelijk de haven uitgediept. Dat heeft het bestuur toch maar weer mooi voor elkaar gemaakt afgelopen jaar.

Afgelopen zondag 29 september waren we door de havenmeester Duncan Prein opgeroepen met een man of 20 om alle boten vanaf de D-steiger te verwijderen en naar de B en C steigers te brengen. Ongeveer 60 stuks. Er zou namelijk op 30 september gestart worden met het uitdiepen van de haven.

Het was beestenweer. Er moesten ook steigers worden losgekoppeld en worden verplaatst alsmede vlotten. De oudste deelnemer bijna 80, de jongste 17 jaar. Een heel gemengd gezelschap. Vanaf 8 uur 's ochtends tot 5 uur 's middags zijn we druk geweest in weer in wind. Zonder morren en met nodige humor en zelfspot.

Ik spreek mijn waardering uit voor deze ploeg. Ook voorzitter André was met kennis en daden de hele dag van de partij. Ook voor jou mijn complimenten André.

Jammer was wel dat zoveel leden geen gehoor hadden gegeven aan de oproep van Duncan om mee te helpen met het verplaatsen van de boten. Nu moesten degenen die er waren langer in de regen werken.

Graag wil ik de volgende oud-leden bedanken voor hun gezellige gesprekken en medewerking aan dit verhaal: Jan Wieggers; Leo van de Boom, Riet Senhorst, Bennie Beekman Arie van Gameren, Thea Tabor, Henk van de Waarsenburg, Ton en Wilhelmine Witjes en diverse commissieleden.

Ik wens een ieder behouden vaart de komende 50 jaar!

Adverteerders

Gedurende het bestaan van WSV Giesbeek waren er tal van adverteerders van het Blauwe Boekje. Mede dankzij hun steun kon het verenigingstijdschrift worden uitgebracht. Als dank daarvoor volgt hieronder een overzicht van adverteerders van een van de laatste uitgaven van het Blauwe Boekje.

Aannemersbedrijf
H.L. van den BOOM b.v.
Uitmaat 10
6987 ER Giesbeek
Tel. 0313-632141
info@hlvandenboom.nl
www.hlvandenboom.nl

Jachtwerf Rhederlaag
Rhedense Veerweg 1
6987 EC Giesbeek
Tel. 06-20448969
info@jachtwerfrhederlaag.nl
www.jachtwerfrhederlaag.nl

Rutgers Recreatie
Koestraat 5-A
6988 AA Lathum
Tel. 0313-631476
info@rutgersrecreatie.nl
www.rutgersrecreatie.nl

Senhorst Electro B.V.
De Gemeint 6
6987 AV Giesbeek
Tel. 0313-631297
info@senhorst-electro.nl
www.senhorst-electro.nl

Komeet Accu's
Westervoortsedijk 98
6827 AX Arnhem
Tel. 026-3614810
info@komeet-accu.nl
www.komeet-accu.nl

Venema Technisch Bedrijf B.V.

Venema Technisch Bedrijf B.V.
Simon Stevinweg 17
6827 BS Arnhem
Tel. 026 3639961
info@venematech.nl
venematech.nl

Daveco Accuverkoop
Leeghwaterstraat 19
4251 LM WERKENDAM
Tel. 0183-501016
info@daveco.nl
www.daveco.nl

Nou&Off
Domeinlaan 3
6852 HA Dieren
tel. 06 25 20 7001
e-mail: contact@nouenoff.nl
nouenoff.nl

Bootservice Leeuwen
Havenkade 14
6658KX Beneden Leeuwen
Tel. 06-22758080
info@bootserviceleeuwen.nl
www.bootserviceleeuwen.nl

Far East Boats Holland
Hengelder 32-34
6902 PA Zevenaar
Tel. 0316-581 890
info@fareastboats.nl
www.fareastboats.nl

Holthausen composieten

Holthausen composieten
Hengelder 32-34
6902 PA Zevenaar
Tel. 0316-527055
info@holthausencomposieten.nl
www.holthausencomposieten.nl

Ebbers Doe Het Zelf
Meentsestraat 93
6987 CL Giesbeek
Tel. 0313-631502
info@ebbersdoehetzelf.nl
www.ebbersdoehetzelf.nl

Naaldenberg Schilders
Leigraafseweg 19A
6983 BR DOESBURG
Tel. 0313-475701
info@naaldenbergschilders.nl
naaldenbergschilders.nl

